ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. OKTÓBER 30. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Csukás István
Fecske Csaba
Galambos Szilveszter
Iszlai Zoltán
Kaposy Miklós
Kassovitz László
Mátyás István
Walter Béla

és rajzolói:

Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki István
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szegő Gizi
Dr. Tarnóczy Zoltán
Vasvári Anna

BODNÁR GYULA:

TAKARÉKOS VALLOMÁS

Ne vegyék dicsekvésnek (készpénznek meg még úgyse!), de a mi családunk már régen megérett arra, hogy a magyaros takarékosság jelképévé váljon. Igaz, nem vagyunk az a kimondottan népes família, de amiben több vagyunk, mint a KSH-átlag, az az, hogy mindegyikünknek van betétje! Igen kérem, a Spór család (személyesen a családfő; Spór Egon, tisztelettel...) egy betétes társaság. Az asszonynak szilikonbetétje van, a leányunknak intim-, nekem pedig lúdtalpbetétem. Egyedül a levesünkbe nem jut betét. Sebaj! „Kleine Fische, gute Fische", vagy ahogy azt magyar fordításban a „szépemlékű" üzemi konyhák május elsejei transzparensei hirdették: „Az üres leves is jó leves!"

Nem akármilyen úton jutottunk el eme emberi szemmel alig érzékelhető anyagi magaslatokra. Nagyapámnak még voltak esélyei. Önereje révén emelkedett ki a nincstelen rubeolások szürke tömegéből és vált orvosi körökben elismertté, mint bacilus(or)gazda. Sajnos, miután az anyai kötelesrészből megkapott kólibacilusait körzetiorvosilag telekkönyvezték, rá is kiterjesztették a kuláktörvényt és kitelepítették. Mármint a bacilusait. Egy övön aluli, farba adott injekcióval! Mekkora vagyonunk lenne, ha az öreg megélhette volna a géprablások korát, mint eleven biológiai fegyver! Elég lett volna a pilótának bemutatni az öreg legfrisebb laborleletét, és máris lehetett volna tárgyalni a váltságdíjról.

Egyébként a gyerekeken sokat spóroltunk. Nem „házilagosak", már szobatiszta állapotban privatizáltuk őket a *Babyshop* nevű állami Csecsemő és Balekintézetből. Nem kellett költenünk liberóra, pampersre, nem nőtték ki a bababútort, és nem kellett nekik a gyerekszoba sem. Az idő tájt cseréltünk lakást is. Szemben velünk ötemeletes fényreklám, így hát eladtuk az ablakokról a reluxát, az összes villanykapcsolót, a különféle lámpákról, csillárokról nem is beszélve. Nem fizetünk távhőszolgáltatást, nem kell se szén, se fa, mégis olyan meleg a lakás, mint a közel-keleti helyzet. Alattunk ugyanis egy peep-show van – s hogy az ott táncoló pucér csajok fel ne fázzanak –, úgy fűtenek, hogy a feláramló meleg levegő nem csak a parkettánkat nyomta a mennyezethez, de megtankolhatjuk belőle az arra tévedő hőlégballonokat is.

A kocsimból egy éve kilopták a motort, de nem köröztetem, mivel számomra kész nyereség. Azóta már csak három litert fogyaszt egy álló helyében százon. Nem semmi ez a mai üzemanyagárak mellett! Holnap eladom alóla a kerekeket is, így egészen biztos, hogy két literre szűkül a fogyasztása.

A gyerekek is nagyon takarékosak, a fiú hajnalonként gördeszkán hordja ki az újságokat, a kislány pedig éjszakánként egy masszázsszalon görl-deszkáján keresi meg a létminimumot.

Egy valamit azért feltétlenül tisztáznunk kell! Azért, mert mi a Spór dinasztia vagyunk, még nem vagyunk skótok! Pláne nem olyanok, akik a fogukhoz verik a pénzt. Egyébként is, ilyen puha valutával nem érdemes. Még odaragad, aztán rágógumizhatunk vele a következő bankcsődig. Nálunk a nachtkasztli nem kincstárjegyet, hanem Nincstárjegyet rejt, és miért fecsérelnénk el a kárpótlást fogpótlásra?

Nemrég megkértek, hogy kvázi nemzeti jelképként álljak modellt az új expofigurához. Nem vagyok madár! Hogy leégjek én is, mint a csibe? Ráadásul valami snassz „takaréklángon"?!

TAKARÉKOSSÁGI VILÁGNAP

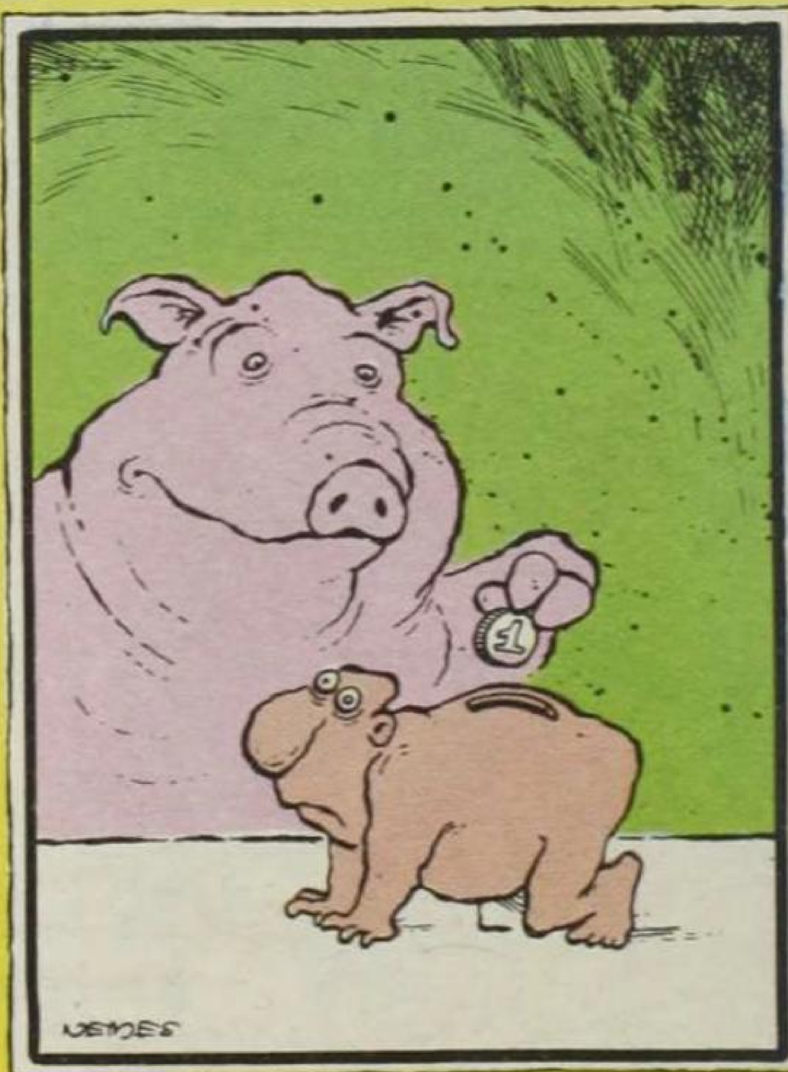

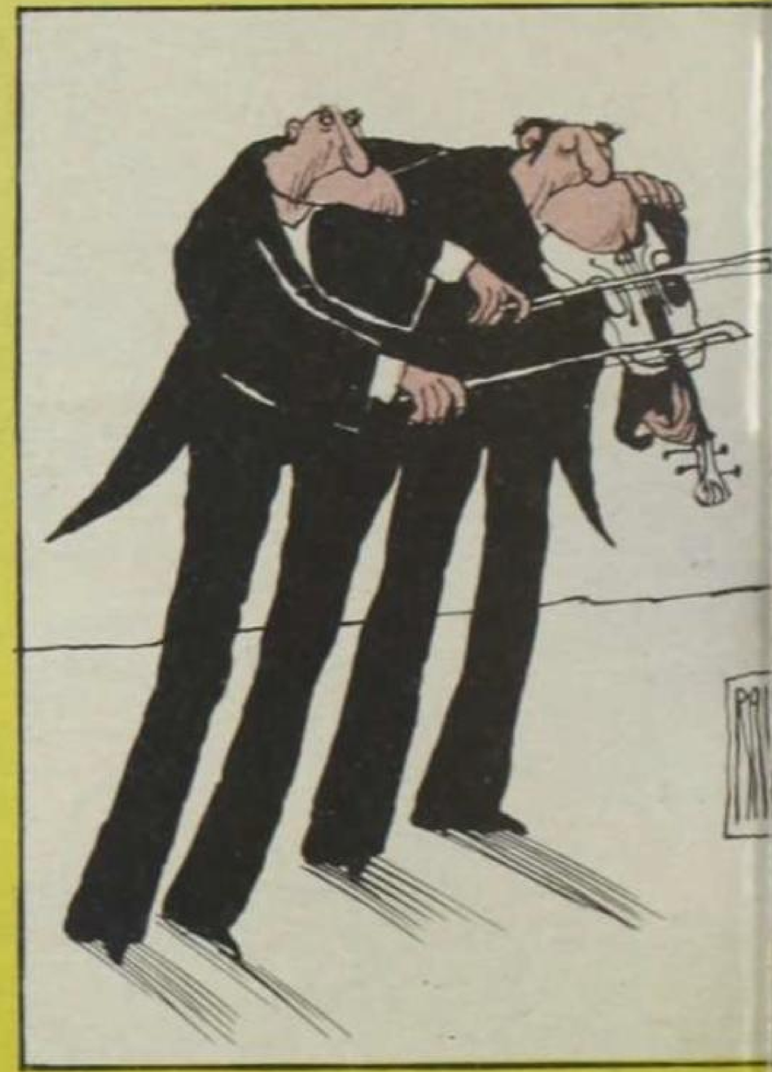
– Arra vagyok kíváncsi, melyik bankban fizetik a legmagasabb kamatot?

Takarékos táncrend:

GYERTYAFÉNY-KERINGŐ

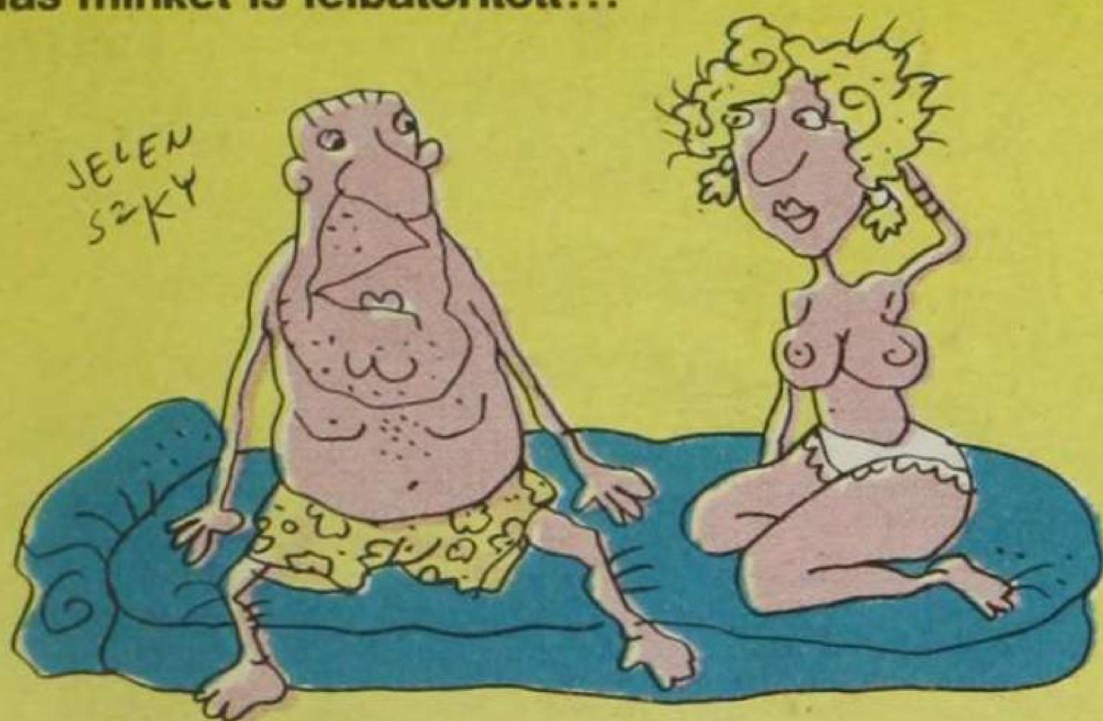

– Azt a kis aprópénzt is lesz szíves a fiókból, elvégre ma van Takarékossági Világnap!

VILÁGTAKARÉKOSSÁGI NAPON

2 milliós rablás minket is felbátorított...

– Nézd, ebben a korban az ember már szívesebben fektet értékpapírokba...

– Ma nem fogadok el pénzt, takarékoskodom!

– Nekem egész évben Takarékossági Világnap van!

LEGENDA

– Van egy haverom a Délibe', akinek a bátyja állítólag majdnem látott egyszer egy ötezrest...

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Mrnlcsak Bálintnak már a hónap elején eszébe jutott, hogy október harmincegyedikén Takarékossági Világnap lesz. Elhatározta, ezúttal komolyan veszi a jeles napot, tetemes összegű megtakarítást helyez el a bankban.

Már harmadikán elkezdte fogához verni a garast. Ez némi fájdalommal járt, mert kiderült, lyukas. Nem a garas, hanem a foga. Nem volt ugyanis egyetlen lyukas garasa sem, mivel az már rég kiment a divatból. Hajdan volt a lyukas kétfilléres, még hajdanabb a lyukas húszfilléres, de aki mostanság lyukas pénzre vágyik, legközelebb Dániában lelhet ilyet. Lyukas fog viszont itthon is akad, még Bálint szájában is.

De mielőtt elment volna a fogorvoshoz, számba vette, mibe fog kerülni a fog. Mármint a tömése. Elhatározta, ezt az ezrest inkább megspórolja. Fáj, fáj... de hát közeledik a Takarékossági Világnap...

Elhatározta, októberben nem használja a Ladáját. Erre a szép, nyárias idő is ösztökélte. Részben busszal, részben gyalogosan ment hát dolgára. (Buszon a munkahelyére, gyalog meg oda, ahova a király is gyalog jár.) Kiszámította, ezzel ötezer forintnyi benzint, nyolcszáz forintnyi parkolási díjat, kétezres szervizköltséget és háromezer forint büntetést takarított meg, vagyis összesen tízezernyolczázat.

Ekkor egy hirdetés akadt a kezébe. Egy utazási iroda rendkívül kedvezményes, filléres utat ajánlott a Kanári-szigetekre, potom negyvenkilencezer-kilencszázkilencvenkilenc forintért. Ez kapóra jött! Már régen tervezett egy ilyen utat. Elment hát az utazási irodába, és közölte: rá ne számítsanak. Elvégre közeleg a Takarékossági Világnap, ő ezt az összeget inkább október harmincegyedikén majd beteszi a bankba...

Valósággal szárnyakat kapott: milyen remekül megy neki a spórolás. Most már nem állhat meg félúton! Nem vett meg egy harminchatezer forintos roppant elegáns ruhát, a hozzávaló tizenháromezres cipővel együtt, nem cserélte újra döglődő tévéjét. Amikor a hónap végefelé beköszöntött a hideg, nem kapcsolta be a gázfűtését. Igaz, ettől kissé megfázott, de azzal vigasztalta magát: annyi baj legyen, az Aspirin még mindig olcsóbb a gáznál.

Egy szó mint száz: mozgalmas hónapja volt. Háromszor nem ment színházba, kétszer moziba, nem vett meg hat könyvet, és nem hívta fel Margit nénit interurbán telefonon. Nem vásárolt huszonháromezerért széket a Madách Kamaraszínháznak, és még három alapítványi csekket dobott a papírkosárba. Kétszer nem vacsorázott a kínai vendéglőben, háromszor a kiskocsmában, és négyszer otthon.

Harmincadikán kasszát csinált. Októberben a Takarékossági Világnap tiszteletére megspórolt 178 ezer 989 forintot! Ha ehhez hozzászámítja a havi fizetését, a nettó 18 327 forintot, az összesen már csaknem kétszázezer!

De hol a pénz? Átkutatta a zsebeit, a fiókokat, még az ingek alá is benézett a szekrényben, és keserűen tapasztalta: összvagyona alig haladja meg a száz forintot...

Elsején elpanaszolta egy barátjának: csaknem kétszázezer forintot megspórolt, mégsem tudott egyetlen fillért sem betenni a bankba a Takarékossági Világnapon. Barátja megértően bólogatott:

– Ne búsulj, komám, én is így jártam. Pedig jól menő káeftét vezetek, neked elárulom, októberben tisztán hatszázezret kerestem. És a Világnapon egy fillért se tudtam a bankba tenni!

– Te sem? Hát ez fantasztikus! De miért nem?

– Mert október harmincegyedike vasárnapra esett!

Mrnlcsak Bálintnál leesett a húszfilléres. (Az a lyukas, amelylyel a háború előtt telefonálni lehetett.) Hát persze! Hogy ő erre nem gondolt!

Elhatározta, majd jövőre! Akkor nem vasárnapra esik a jeles nap! És jövőre többet is tud megspórolni, hiszen – ha jól megy – minden, amit megvon magától, húsz százalékkal drágább lesz!

FECSKE CSABA:

ETŰD

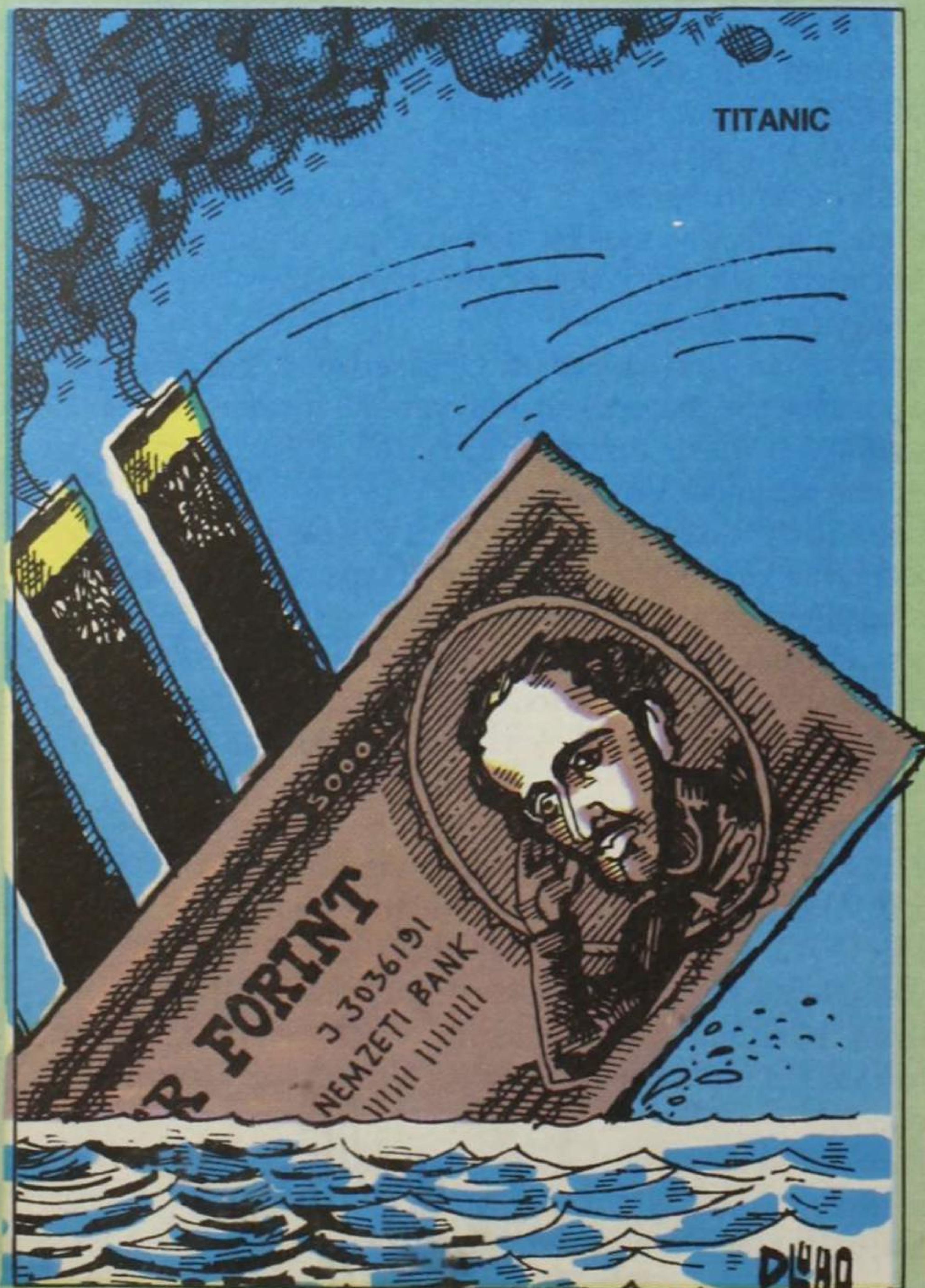
Megjött az ősz, itt van újra,
hullanak a levelek.
Szívrepesve megyek, drágám,
vásárolni teveled.

Van választék, hál' istennek
tele minden kirakat.
Nejem lassan a zsebemből
minden fillért kirakat.

Csizma is kell, bunda is kell!
Persze, hogyne kellene,
nem is volna baj, ha párod
aranyborjút ellene.

Bár jönne a Rothschild báró,
ő költhetne rád sokat,
nem kergetnéd őrületbe,
kétségbe a másikat.

Egy butikban szemlélhetem,
a divat mily esztelen.
Ha te, drágám, felöltözöl,
én maradok meztelen!

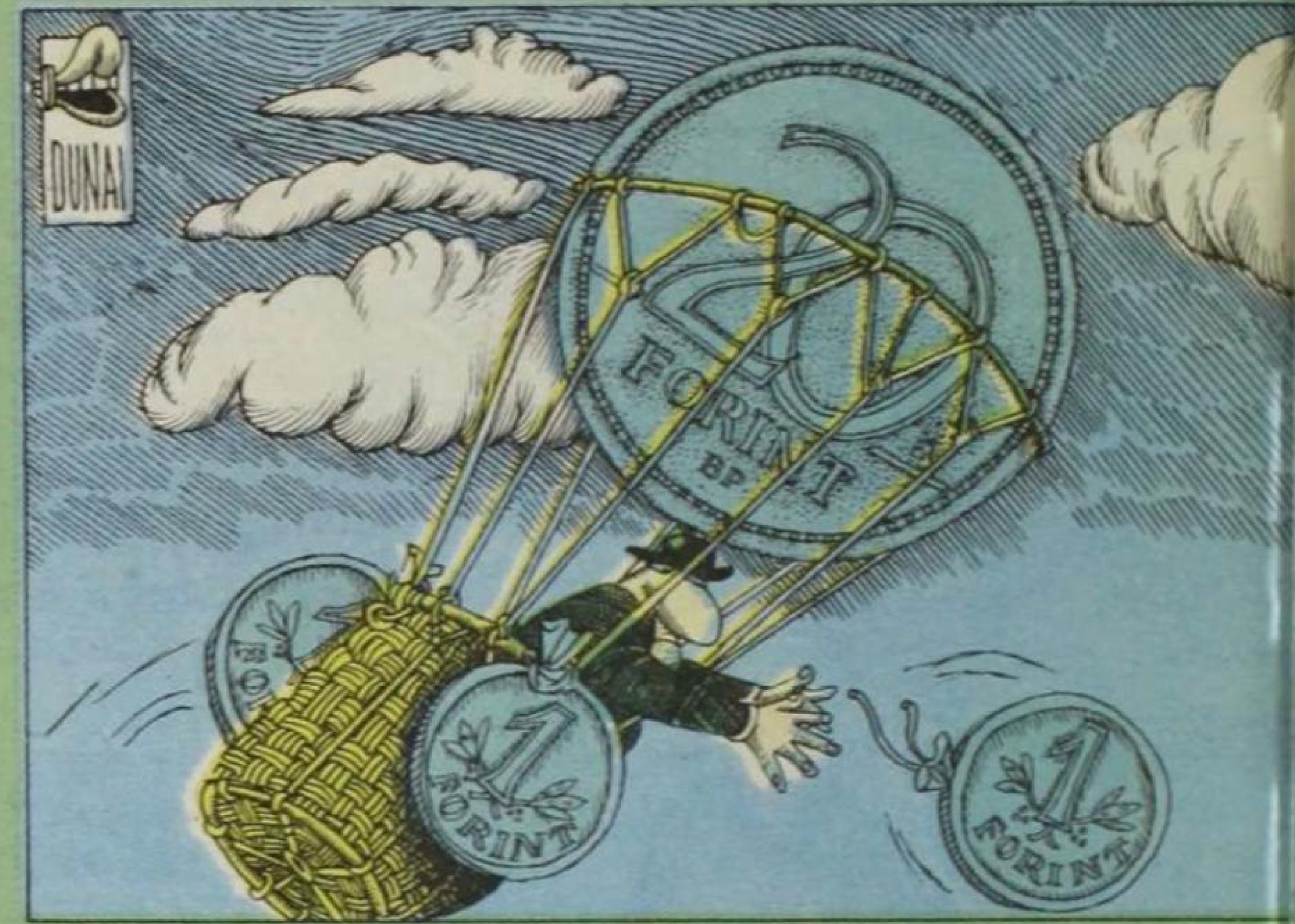

TITANIC

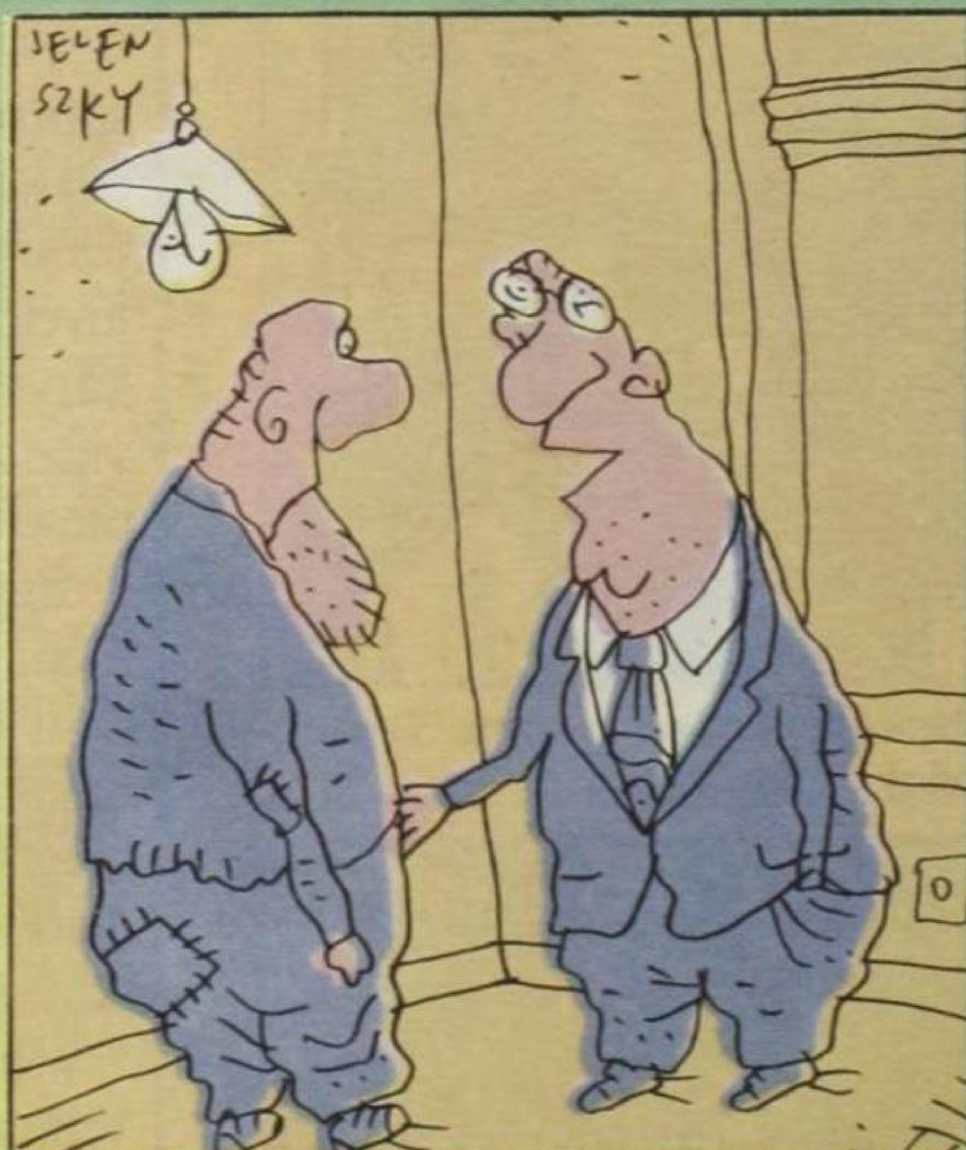
– Te, Fecó, szerintem az eligazításon nem gondolták ilyen szigorúan, hogy takarékoskodjunk a lőszerrel!

FORINT LEÉRTÉKELÉS

Takarékos szlogen:

HÓ VÉGÉN NINCS POÉN!

– Emlékszel, a gimiben azt terveztük, hogy nemzetközi pénzügyi üzelmekbe keveredünk…

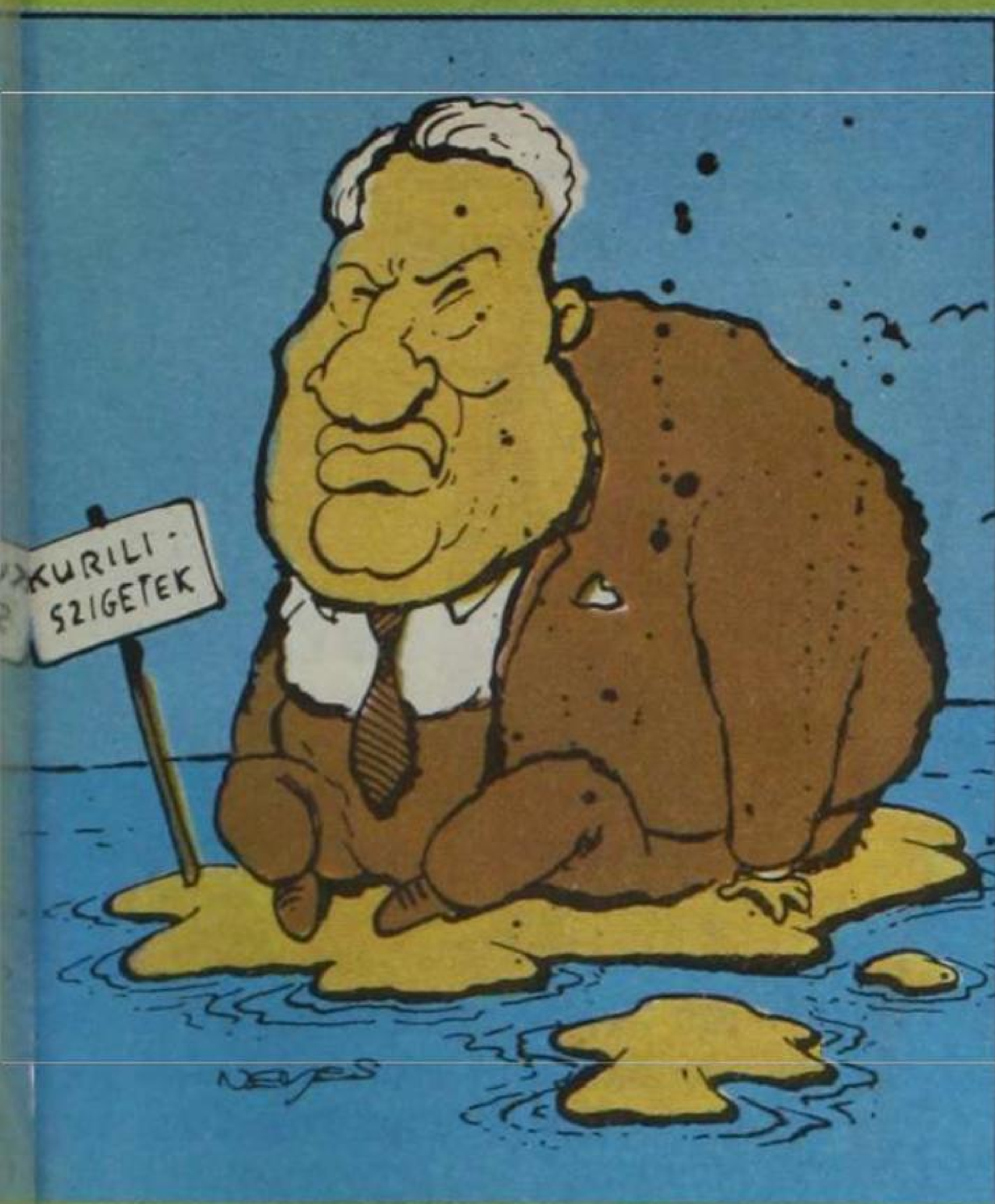
HATÉVESNÉL IDŐSEBB KOCSIT NEM LEHET BEHOZNI AZ ORSZÁGBA

– Nézze, vámos úr, amikor én ezt a kocsit lefoglaltam kint, akkor csak ké éves volt, de most jött össze a pénze rá…

SZIGETI VESZEDELEM

– Igazán stílusos lesz ez a whisky-hirdetés a Parlament tetején…

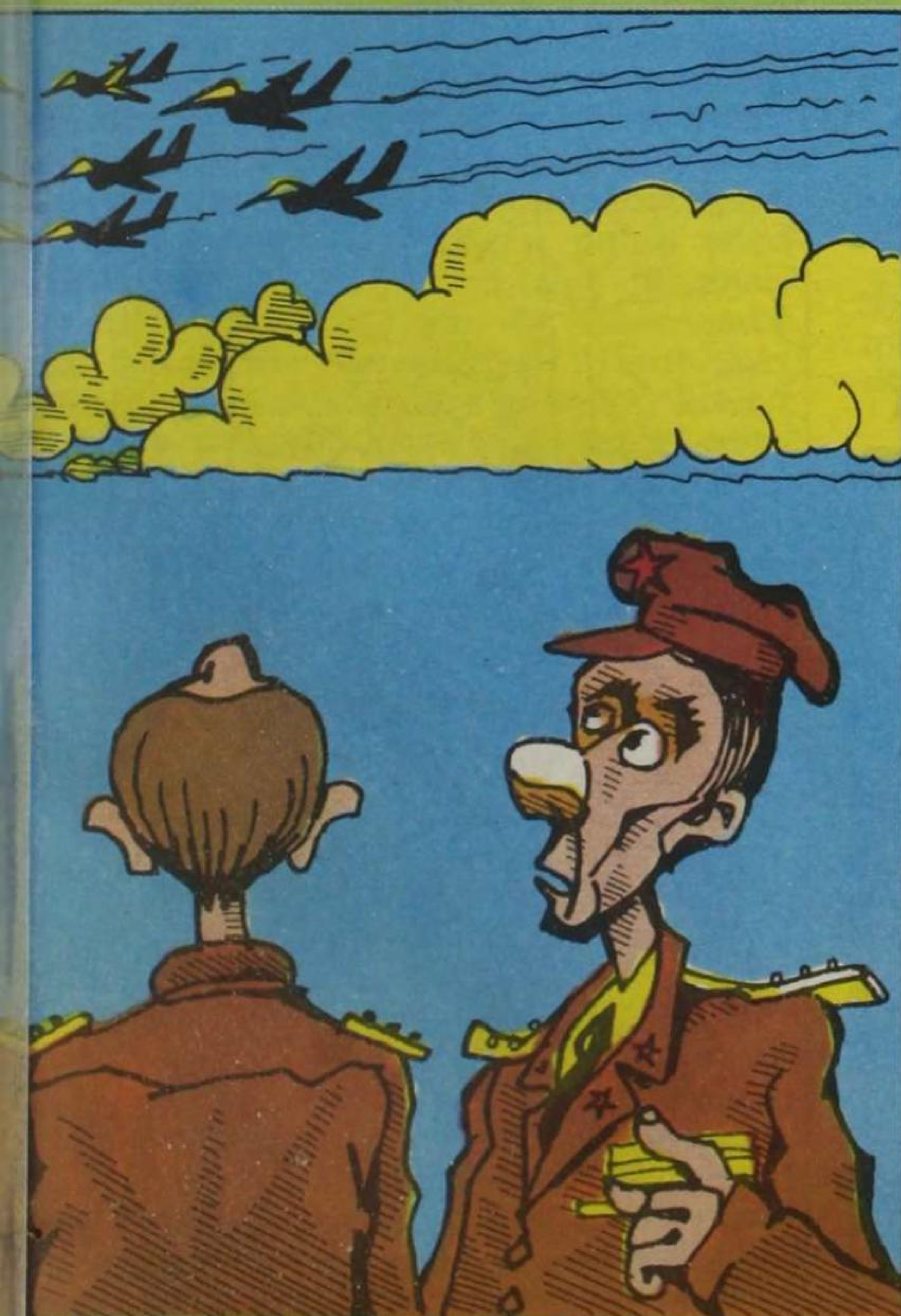
Szakértői kormány alakult
NYUGI, VARSÓBAN…

Mečiar fegyverkezéssel vádolta hazánkat
LEFEGYVERZŐ A BIZALMA

– Ha félsz a nyilvánosságtól, lőj magadnak egy tv-riportert!

SZERB AGGODALOM

Ezektől a magyar gépektől MIG-rénem lesz…

JELCIN DILEMMÁJA

– Adni vagy nem adni, ez itt a kérdés…!

ANGYAL JÁNOS:

A VILÁG ÁLLATKERTJE

(A világ állatkertjében olyan lakókkal is találkozhatunk, kik címerekben, avagy jelképekben élnek. Néhányukkal ismerkedjünk meg közelebbről…)

KENGURU:

Ausztráliában él, és könnyen ugrálhat, hiszen sohasem üres az erszénye. Szülőföldje 2000-ben olimpiát rendez, s akkor őt nem fogjuk „sydney", hanem még jobban szeretni. Rendkívül rugalmas jószág, ugrószámokban éremesélyes.

JAPÁN KAKAS:

Tranzisztoros zsebkakas, a világpiacon szívesen chipeget. A felkelő nappal együtt ébred, látástól vakulásig kapirgál. Tartós elemmel működik.

BRIT OROSZLÁN:

Háziállat, vigyáz a királyi házra, továbbá az alsó- és felsőházra. Hízásra hajlamos, egyre több értékes fontot nyom. Az, hogy fogatlan-e, fogas kérdés. Egy biztos: hagyománytisztelő, saját múltjából táplálkozik.

SVÁJCI TEHÉN:

Bőven tejel, többnyire bankokban. Jó húsban van, nagy kamatlábakon él. Aranyborjakat ellik, és sohasem ökörködik.

PEKINGI KACSA:

Szereti a nagyfalat, mégis rossz bőrben van, szívesen (v)enné, ha pénzmaggal tömnék. Egyelőre még ferde szemmel nézi a változó világot. Bár mostanában, mintha kevesebbet hápogna, igaz, szemben úszik a világpiaci árral.

NÉMET SAS:

Egyik szárnya kissé tépett: ez még a DDR-vírus utóhatása. Ám ígéretesen kamatlábadozik. Sasszemmel figyeli a Közös Piacot. Hál' isten, nem ül a pénzén, néha pottyant a szegény földönfutó verebeknek is. Utóbbiak ilyenkor ugrálnak örömükben.

CSEH OROSZLÁN:

Járása könnyebb mint azelőtt, már nem cipel kettős keresztet. Kedvence a folyékony kenyér, amiből nem áll csehül.

GALL KAKAS:

Franciaországban honos, köztársaslény. Tollazata trikolór, amire rendkívül büszke. Az Európai Közösségben ő a legfrissebb, már kora hajnalban mindenbe belekukorékol.

OROSZ MEDVE:

Manapság kisebb területen él, mézjeggyel táplálkozik. Néha még előfordul, hogy múltjáról ábrándozik. Ilyenkor figyelmetlen, darázsfészekbe nyúl, s fájdalmában vörös csillagokat lát.

MAGYAR FÉLVÉR:

Hat pár(t) lába van, mégis megbotlik. Sokáig igás ló volt, gyeplőjét idegen kéz markolta, ezért húzott balra. Versenyre fogható, ha megtanulja átugrani az akadályokat. Őseire büszke: honfogla-ló családból származik.

MAGYAR MURPHYK

RECIPROK TÖRVÉNY

Ha derűs és vidám polgárokat akarsz, tótágast érvelj!

SIR LEFTHAND TÉTELE

Összeadás, kivonás, szorzás, osztás: alapműveletek. A megosztás: alaphiba.

HADLEY A VENDÉGLÁTÓIPARI ETHOSZRÓL

A röviditál legtöbbször rövidített ital.

WATSON MECHANIKAI KÉRDÉSE

A fizika tudja, hogy a három pontban történő alátámasztás az ideális. És a pártalapítók?

AQUINÓI TAMÁS KESERGÉSE

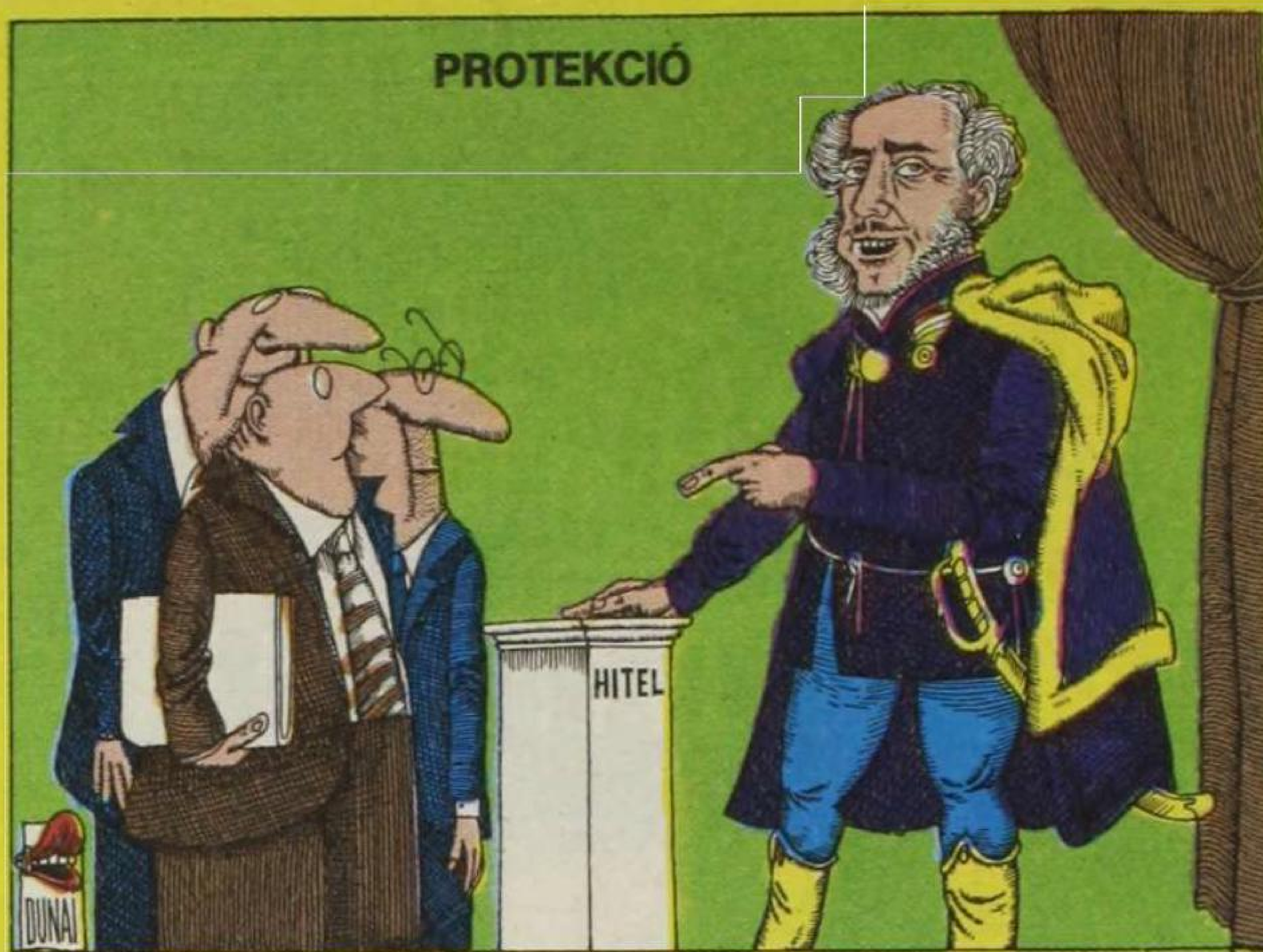
A dolgok sohasem jönnek össze. Amikor a szentek éltek, nem volt még privatizáció. És fordítva…

ANTHONY ILLUZIONISTA TÉZISE

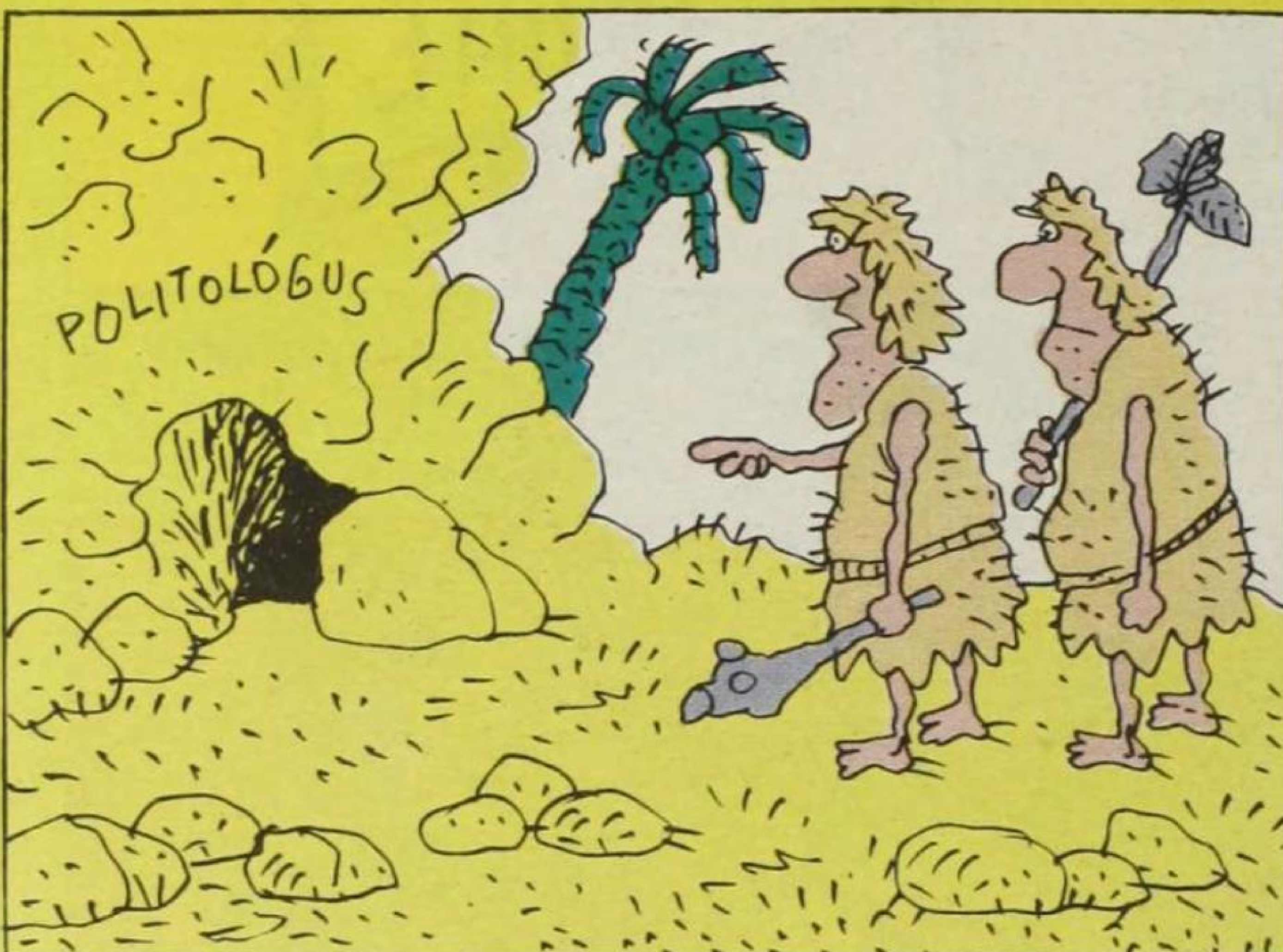
Van amikor az is elvész, ami sohasem létezett.

BECSEI MIKLÓS

PROTEKCIÓ

– Ha valami gond van, tudok kölcsönadni idézeteket!

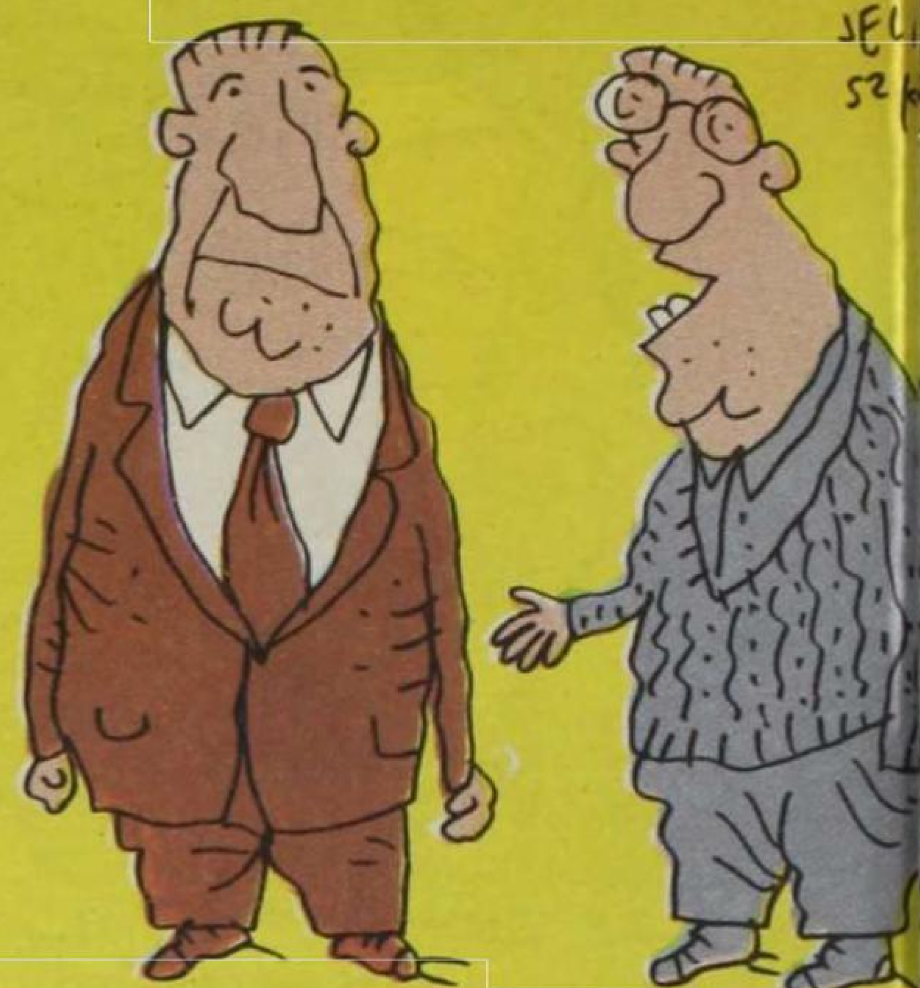

– Mióta képtelen vadat elejteni, más módját választotta a zsákmányszerzésnek…

KAMPÁNYFŐNÖK EDZÉSBEN

SENKI SEM VOLT HIBÁS

– Mit tehettem volna? Én a MÁV Szimfonikusokat akartam vezényelni, de átirányítottak a sortüzekhez…

BUKARESTI MAGYARSÁGKÉP

– …És most olyan törvényt akarnak hozni, hogy százötven centi alatt, senki se alapíthasson frakciót…

Két össze nem tartozó hír:

1. SÁROS ESŐ HULLT AZ ÉGBŐL

2. TISZTA KAMPÁNYRA SZÁMÍTHATUNK

– Vedd tudomásul, hogy Gizike az én választott partnerem! Kikészítlek, ha még egyszer kacsingatsz rá a plenáris ülésen!

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

HORVÁTH BÉLÁVAL,

az MDF országgyűlési képviselőjével

A képviselői irodaház, közismert nevén Fehér ház, meglepően förtelmes épület. Kívülről sem az építőművészet büszkesége, de belül minden képzeletet alulmúl. Hitler és Sztálin Európáját csúfították el ilyen gigantomán förmedványekkel, többnyire politikai foglyok vérével-verejtékével. Berlinben ezt az építészetet Sztálin-barokknak mondják, noha alig különböztethető meg a náci építészek stílusától.

A hatalmas, rideg belső oszlopcsarnokban hiába takarták le a szocreál mozaikot, a böhöm aula semmivel sem lett hangulatosabb. A tágas, széles folyosókról pöttöm irodahelyiségek nyílnak, egy ilyen cellában találkozunk Horváth Bélával.

Asztalán – mintegy az épület ellentételéként –, egy könyv: a magyar parlament humora a kezdetektől a húszas évekig. Egy antikvár könyvárverésen jutott hozzá, most a mi tiszteletünkre készítette ki.

– Meggyőződésem, hogy a politika nem lehet meg humor nélkül. A sok száraz elődást humorral kell fűszerezni, különben lankad a figyelem.

– *Ez a könyv bizonyítja, önt érdekli a parlament humora. Csakhogy ezek a régmúlt anekdotái. A maiakat nem gyűjti csokorba? Talán azokból is kitelne egy kötetre való.*

– Önző ember vagyok, csak a saját felszólalásaimat gyűjtöm.

– *Ezekkel sikerült derültséget keltenie?*

– Az egyik első felszólalásomban, '90 szeptemberében a különböző pártállami szervezetek vagyonelszámoltatásáról beszéltem. Akkor elővettem hajdani úttörőtagkönyvemet, és abból idéztem az úttörő 12 pontjából a hatodikat: „Az úttörő mindig igazat mond, és igazságosan cselekszik." Aztán hozzátettem: „Bízom benne, hogy a törvényjavaslatban felsorolt többi szervezet is hasonlóan fog cselekedni." Derültség, nagy taps követte felszólalásomat a jegyzőkönyv tanúsága szerint. Még a baloldalról is... Egy másik alkalommal lekéstem a saját felszólalásomat. Ugyanis a Szófia étteremben egy órát vártam a pincérre, pedig ebédszünet után én voltam az első felszólaló. Amikor lihegve beestem az ülésterembe, azzal kezdtem a mondókámat: „Tisztelt ház! Elnök úr! Elnézését kérek a késésért. Amikor felolvasta a felszólalókat, nem voltam jelen, de ha majd a vendéglátást is privatizálni fogjuk, akkor remélem a Kossuth tér sarkán lévő étteremből időben vissza fogok tudni érni. Már csak ezért is javaslom a törvénytervezet elfogadását."

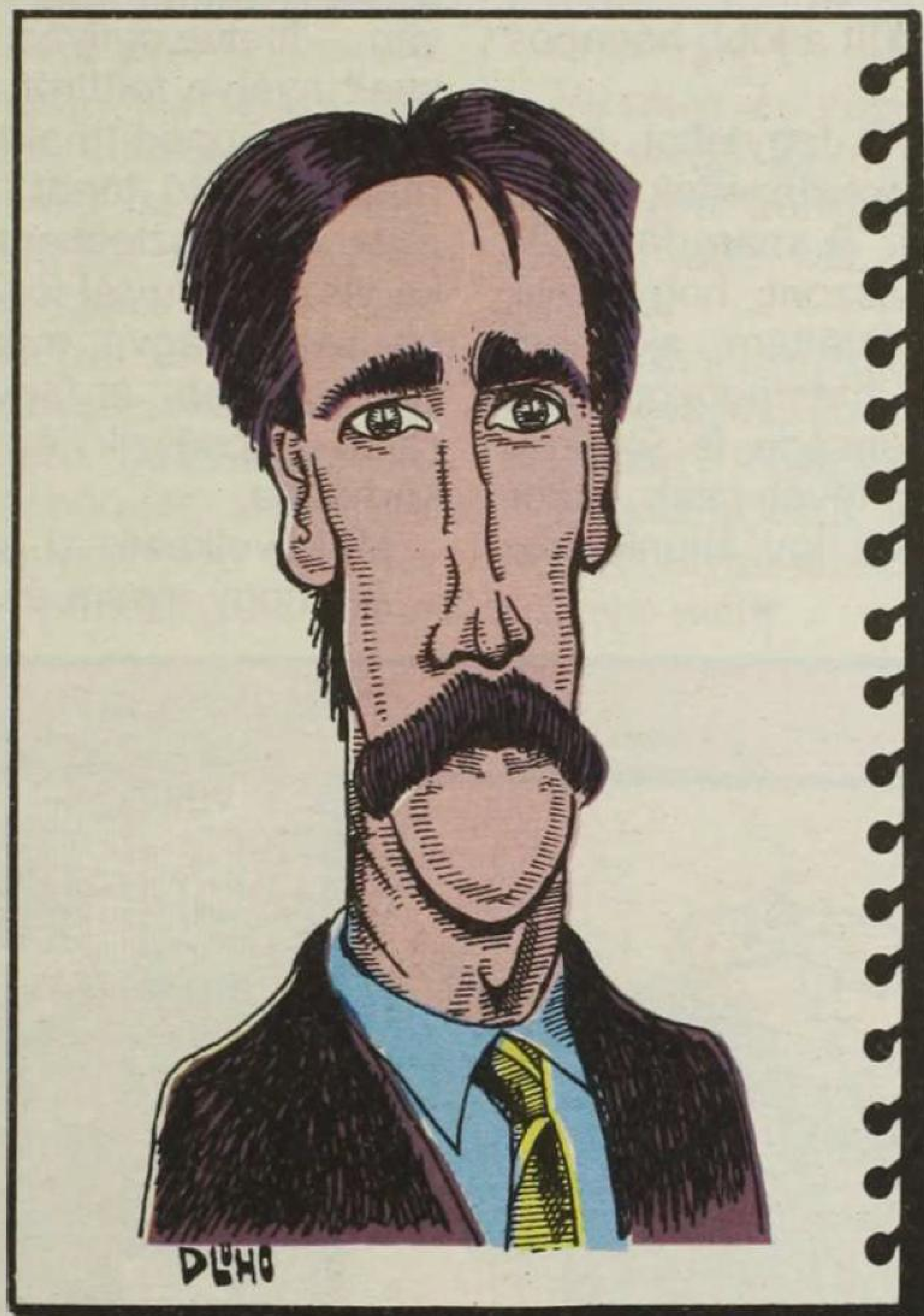
– *Azt hiszem, ritkaság, hogy az ilyesmi vendéglői panaszkönyv helyett a parlamenti jegyzőkönyvbe kerüljön.*

– Nem hagyhattam ki, hiszen éppen a privatizálás volt a téma.

– *A kívülálló hallgatónak úgy tűnik, némely képviselőnk harcosan kiáll olyankor is, amikor maga is tudja, nincs igaza. Önnel már előfordult ilyesmi?*

– Egyedül mi, Magyarország vagyunk abban a kényes helyzetben, hogy minekünk örökösen igazat kell mondanunk. Képviselőknek és kormánynak, azért, mert minekünk – mint Krisztusnak és az apostoloknak - minden erőnk egyedül a beszédünkben van.

– *Bölcs mondás.*

– Az. Kár, hogy nem én mondtam, hanem Jókai Mór, 1871-ben.

– *Jókainak igaza van, mondása ma is érvényes, mégis hallani néha ellenzéki oldalról megalapozatlan ígéreteket, néha fenyegetőzést is.*

– Az ígéret beváltása mindig áldozatba kerül, de a fenyegetés beváltása semmibe, legfeljebb csak ütlegekbe. Ez is Jókai.

– *Ön a magyar–japán baráti tagozat elnöke. Hogyan került közel a japánokhoz?*

– A műszaki egyetemen közlekedési szakon végeztem, ott oktatják a világon egyedülálló japán vasutakat.

– *Igaz-e, hogy egy japán állomásfőnök harakirit követ el, ha csak egy percet is késik a vonat?*

– Nem tudni. Még nem volt rá példa, ugyanis ott pontosak a vonatok. Ez éppen olyan csacsiság, mintha azt mondanánk, hogy egy magyar állomásfőnök harakirit követ el, ha egy vonat pontosan érkezik.

– *Még nem hallottam magyar állomásfőnökről, aki harakirit követett volna el.*

– És pontos magyar vonatról már hallott?

– *Ön tehát a vasutakon keresztül szerette meg Japánt.*

– Is. De amatőr kertész vagyok, tehát elbűvölt a japán kertészet, az ikebana... a japán építészet is lenyűgöző... Ezek kötöttek engem érzelmileg Japánhoz. És ezek után ráálltam egy olyan pályára, amely a két ország együttműködését segíti. Örülök annak, hogy már két általános iskola is van, ahol tanítják a japán nyelvet, a gyerekek már egészen jól felismerik a japán írásjeleket, szavakat...

– *Ön tud japánul?*

– Én már öreg fejjel nem vágok bele a japán nyelv tanulásába...

– *Öreg?! Hiszen éppen ma ünnepli a harminckilencedik születésnapját! Én már tíz évvel idősebb voltam, amikor megtanultam.*

– Japánul?

– *Igen. Köszönni. „Konnicsiva!" – vagyis jó napot!*

– És most hol tart a tanulásban?

– *Már azt is tudom: hogy van? – vagyis gokigen ikaga deszka?... Úgyhogy fel is teszem a kérdést: gokigen ikaga deszka, három évvel a rendszerváltozás után?*

– Köszönöm, jól. De szeretném, ha többet tanulnánk a japánoktól. Nem a nyelvet: mentalitást. Egymás tiszteletét, udvariasságot, türelmet. Amikor az ember megérkezik Tokióba, először úgy érzi, hogy a világ rászakad. Aztán látja, amint az emberek tízmilliószám vonulnak egyik irányból a másikba, a legnagyobb rendben, türelemmel, egy koccanás nélkül... Aztán a munka és a munkahely szeretetét... A japánok nem szavakban, hanem tettekben mutatták meg a világnak, hogy nem alávalóbbak másoknál. A háború után egy porig sújtott országot emeltek a világ élvonalába.

– *A győztes Amerika segítségével.*

– Tény. Mint ahogy mi is a győztes Szovjetunió „segítségével" jutottunk oda, ahol vagyunk...

– *Sok képviselő bejelentette, hogy nem indul a következő választásokon. Önnek mi a szándéka.*

– Indulok. Bár a választási harc alatt az ember sok mocskolódást, rágalmazást kénytelen elviselni. Engem is lekommunistáztak - holott sosem voltam párttag sem –, vagy csak egyszerűen vörös csillagot pingáltak a plakáton a homlokomra. Az volt a fő fegyverük, hogy az MDF-es jelölt kommunista. Csak hát mindenki a saját kelepcéjébe esik... Az emberek annyira megrettentek ettől az erőszakos fellépéstől, hogy inkább a „nyugodt erőre" szavaztak.

– *Ön egy igen népszerű emberrel szemben nyert, az SZDSZ színeiben indult Ráday Mihályra gondolok...*

– Ő talán kicsit elbízta magát. Azt hitte, elég, ha az emberek nap mint nap látják a tévében. Gyakorlatilag nem kampányolt. Tartott két-három gyűlést – és kész, letudta. Mi viszont nagyon alapos, napi huszonnégy órás kampányt folytattunk. Mindenki megtudhatta, három gyerekem van, nagyon fontos nekem a család. És akinek a család fontos, annak fontos a nagy család: a kerület, a város, az ország is.

– *Most viszont már a képviselői munkáját fogják értékelni.*

– Remélem, pozitívan. És talán azért sem fognak neheztelni, ha tapasztalják, hogy a legkomolyabb dolgokról is tudok derűvel beszélni. Mert humor nélkül minden száraz, unalmas. Az élet is, a politika is.

ALFÖLDI IMRE:

SZOCIOGRÁFIAI KUTATÁS

Belépek egy 38-as presszóba – ez olyan intézmény, ahol a többitől eltérően nem 60, nem 80 és nem 95 forint egy dupla fekete, hanem negyvenen alul is kapható, és még kávé is van benne! –, mondanám melyikbe, mert ilyenből kevés van, de ez nem a reklám helye. A tudományé!

Azé a tudományé, amellyel kutatói szinten Dróth Félix jó barátom foglalatoskodik.

– Mi is az, amit csinálsz? – kérdezem, letelepedvén a gyakorlott tudományos kutató mellé, reménytől sugárzó kancsal szemekkel, hogy most megint tanulok valamit, ha kifizetem a kávéját.

– Az utóbbi időben szociográfiai felméréseket végzek! – mondta öntudatosan, fölszippantva előbb az én, majd az ő kávéját. – Most például a fagylaltozó lakosság nyelvmozgásának irányát kutatom, tavasz óta, egész nyáron át, mikor a legtöbb fagylaltot nyalják a népek. Nincs állásom, mondhatnám: Ághról szakadt vagyok, ezért szerződéses alapon kutatócsoportba tömörültem magammal. Vállalkozom, mint a Frici.

– Mesélj, ez érdekes! – biztattam. Félixből dőlt a több hónapos kutatómunka eredménye.

– Megkérdeztem 110 járókelőt, aki szereti a fagylaltot, hogy miért nyalja-falja azt a fagylaltot. A megkérdezettek 97,99 százaléka azt válaszolta, hogy mert szereti. A maradék 2,01 százalék nyeglén azt, hogy csak. Érdekes viszont, hogy azok között, akik szeretik a fagylaltot, egyet se találtam, aki nem szereti, legfeljebb 8 százalékuk nem tudta *megindokolni* ezt a különös jelenséget. Ez utóbbiak érdektelensége is föltűnő: lapot nem hallgatnak, rádiót nem olvasnak, tévét csak akkor néznek, ha nincs bekapcsolva vagy ha rossz. Így állunk öregem!

De folytatom, ha érdekel! A megkérdezettek 88 százaléka csak ott nyalja, ahol jól esik, 12 százalék ott is, ahol tilos, például buszon, villamoson, mivel a fagylalt jobb ízű, mint a tiltó rendelkezés. Érdekes, nem? Na már most, 104 olyan személy akadt a megkérdezettek közül, aki viszont nem szereti a fagylaltot, ott se nyalja, ahol szabad, de ott se – és ez pozitívum! –, ahol tilos. Teljesen közömbös a számukra, hogy hol nem szeretik. Ez a réteg tehát átgondoltabban nem szereti, amit nem szeret, mint ahogy azok szeretnek valamit, akik szeretnek. Differenciáltságot is észleltem! 31 százalék csak a vaníliását csurgatja a buszban a zakómra, a kókuszosat nem; 27 százalék a málnásat csöpögteti a fülemre a mozgólépcsőn, a csokisat csak elvétve.

Legértékesebb azonban kutatásomnak az a része, amely a fagylaltozás közben megnyilvánuló *nyelvmozgás irányát* jelzi. 32 személy a fagyit dugja a szájába, és csak szippantja. 26-an a nyelvüket nyújtják ki a kókuszgömböcskére, és azzal különféle mozgásokat végeznek. E mozgás iránya megfelel az illetőnek a társadalmi munkamegosztásban elfoglalt helyével, nyalván... illetve nyilván bidegződés által! Vagyis: a vezető beosztásúak nyelve *felülről lefelé* gyorsan pörög, ettől a fagyi elolvad, kicsire süpped, majd beroggyan az ostyába. A maradék lecsurran, az illető főnök hanyagul rálép. A legritkábban csúszik el rajta. A beosztottként foglalkoztatott személyek jelentős százaléka viszont *alulról fölfelé* mozgatja a nyelvét, óvatosan, bájolgón, oly képet vágva, mintha ilyet ő még életében nem nyalt volna. Ha ügyetlen, a fagyigömb a tölcsérből lecsusszan, gyakorta rálép, elcsúszik és hanyatt esik. Törött karrierrel szállítják kórházba.

Mi következik ez utóbbiból?

Az, hogy nyalni és közben előrelépni, manapság is tudni kell!

– Semmi jóval nem biztathatom, drága uram, maga a harmadik a héten, aki összegyűjtött névtelen leveleit akarja kiadatni!

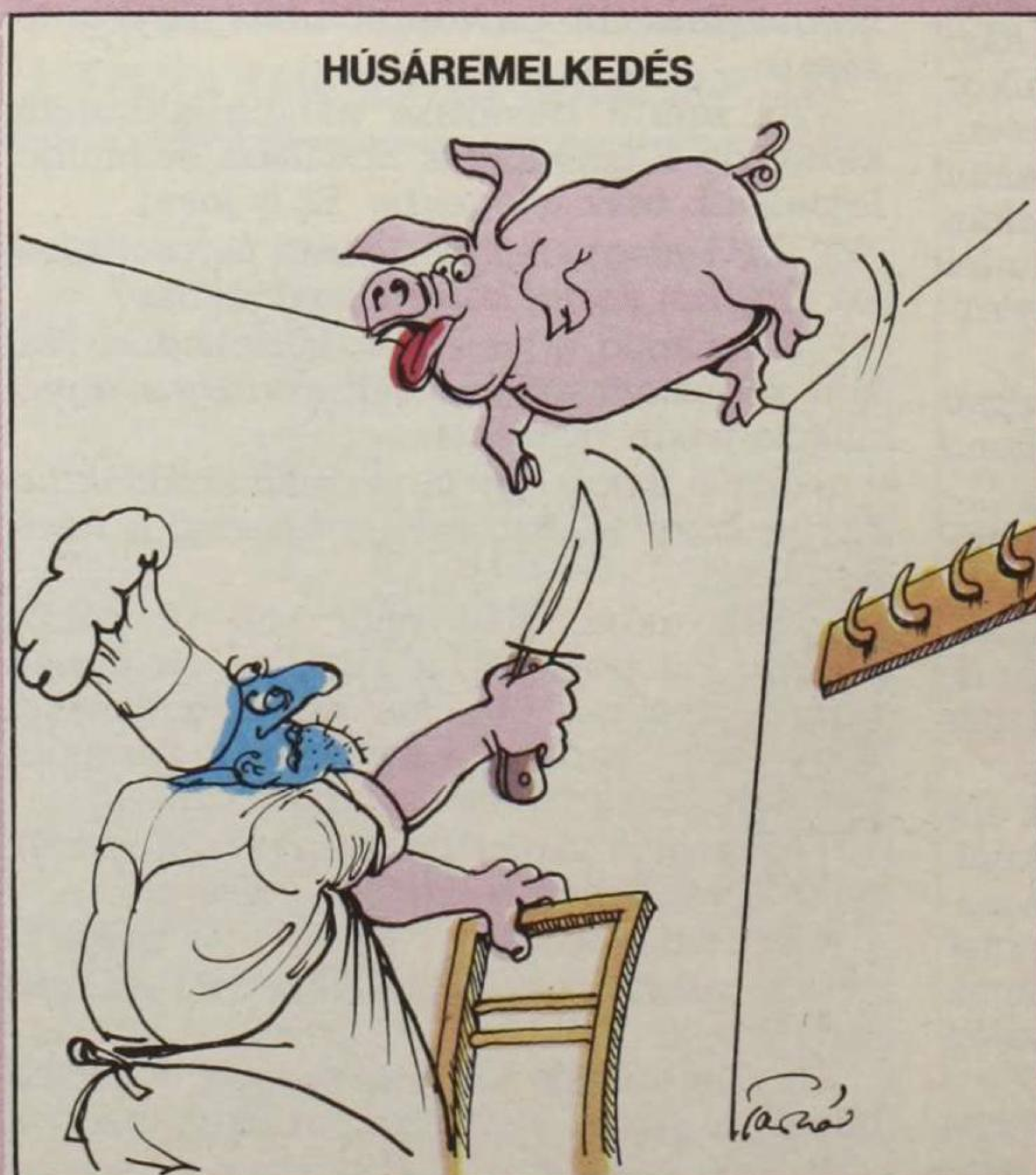
PESTI PÁRBESZÉD

REKLÁM

– Szamár, aki nem nálam jegyeztet kötvényt!

HÚSÁREMELKEDÉS

– Ez semmi! Az anyád pénzt kért és a gázt meg a villanyt kikapcsolták

GALAMBOS SZILVESZTER:

JUBILEUM

A cirkusz porondján és a kupolában sziporkázó, színes görögtüzek égtek. Az ezüstszínű frakkba bújtatott porondmester intett a szolgáknak, akik fürgén behoztak egy apró, fából készült sámlit, aztán gyorsan kihátráltak. A porondmester most a mikrofonhoz lépett és az izgalomtól remegő hangon így szólt:

– Hölgyeim és uraim! Ünnepi pillanat ez! Ma este ötszázadszor lép fel önök előtt Mr. X. Ötszázadszor blamálja magát a tisztelt publikum előtt. Utolérhetetlen mutatványával blamálta már magát Párizsban, Londonban, Brüsszelben és több más világvárosban. Ha ő fellép, illetve mielőtt fellépne, minden egyes alkalommal szólok néhány szót a mélyen tisztelt publikumhoz. Mr. X. nem hallja: az öltözőben vár a jelenésére. Tehát maradjon köztünk: Mr. X. abszolút tehetségtelen, aki még egy normális bukfencre sem képes. Amikor jelentkezett az igazgatóságnál, mi azt tanácsoltuk, menjen más pályára: lehetne belőle nagyon jó cipőfelsőrész-készítő vagy vízvezeték-szerelő. Amikor ezt a szemébe mondtuk, könnyezni kezdett és elmondotta: nehéz gyermekkora volt, zord atyja – naponta háromszor – kukoricára térdepeltette. Később megnősült, szerelmi házasságot kötött, de másfél órai boldog együttélés után a felesége megszökött egy fizetőpincérrel. Mr. X. elmondotta azt is, hogy eddigi nehéz, viszontagságos élete után most már végre sikerélményre vágyik. Mindig vonzotta a cirkusz érdekes, színes világa. Szegény Mr. X. olyan elhagyatott volt, a szemében annyi szomorúság ült, hogy megesett rajta a szívünk. Emberiességből felléptettük. Már az első estén mindent elsöprő bukást aratott. A közönség őrjöngve követelte vissza a belépődíjat, ám ekkor eléjük álltam, és néhány mondatban vázoltam Mr. X. keserves életútját. Az emberek végső fokon jók. A pfujozás, az abcúgolás, lassan elismerő morajjá alakult, majd végül dörgő tapsvihar lett belőle. Mélyen tisztelt nagyérdemű közönség! Mint minden este, ma is azt kérem önöktől: tapsolják meg ezt a kétbalkezes, szerencsétlen figurát! Mutatványának címe: Halálugrás a sámliról! Mr. X. bekötött szemmel feláll ennek a tizenöt centi magas sámlinak a tetejére, és leveti magát a mélybe. Következzék hát Mr. X....

A zenekar tust húzott. Vakító reflektorfény zuhatagban megjelent Mr. X. A pocakosodó, ötven év körüli fáradt tekintetű férfi könnyed mozdulattal fellépett a sámli tetejére. A dobok félelmetesen peregni kezdtek, és Mr. X. páros lábbal leugrott a tizenöt centis szédítő mélységbe. Néhány másodpercnyi csend, aztán elementáris erővel tört fel egy tapsorkán. Egy bronzvörös hajú szépasszony előreszaladt, és száz szál fehér rózsát adott át a félelmet nem ismerő artistának, aki fölényesen jobbról-balról megpaskolta a szépasszony orcáját, és félvállról odavetette:

– Jól van, kis rajongóm!...

Büszkén és gőgösen biccentett a közönség felé, aztán lusta, kényeskedő léptekkel elindult az öltözőbe. A folyosón összetalálkozott kollegájával, az Oscar-díjas légtornásszal, aki a jelenésére várt. Mr. X. odalépett mellé és gúnyosan rámosolygott:

– Hiába strapálja magát, hapsikám. Ha kiteszi a lelkét, akkor is én vagyok ennek a cirkusznak a sztárja. Mivé is lennének nélkülem? Remélem hallotta a tapsomat?

És szemtelenül, fölényesen megfricskázta a kolléga orrát. Mert Mr. X. olyan ember volt, akinek az estéről estére ismétlődő siker a fejébe szállt...

GLEPŐ ZSÁKMÁNY

…ssza azonnal oda, ahonnan

VESZÉLYES HULLADÉKOK KERESKEDELME

– Ciánt, higanykloridot, sugárszennyezett hulladékot, nagy tételben is!

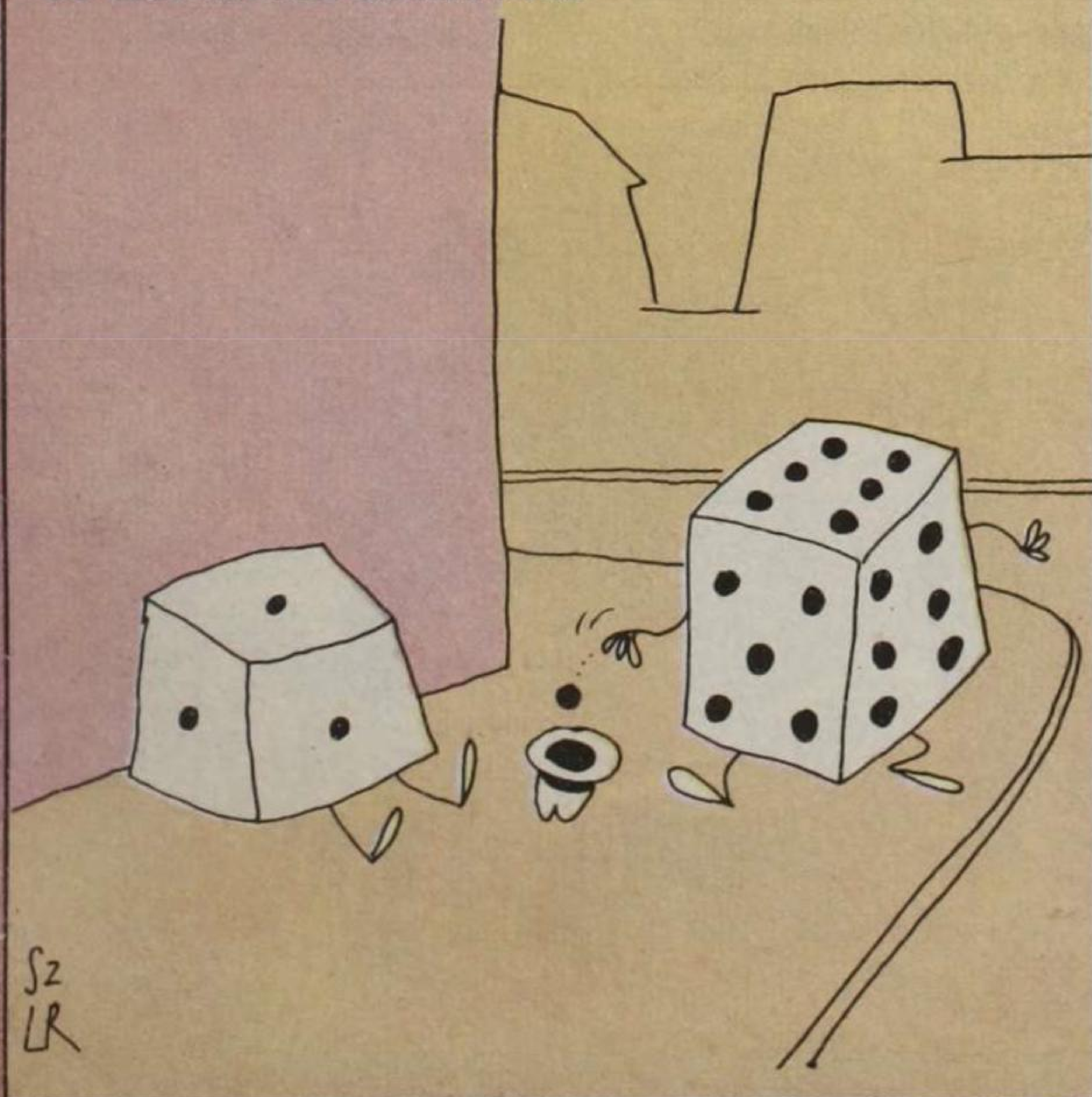

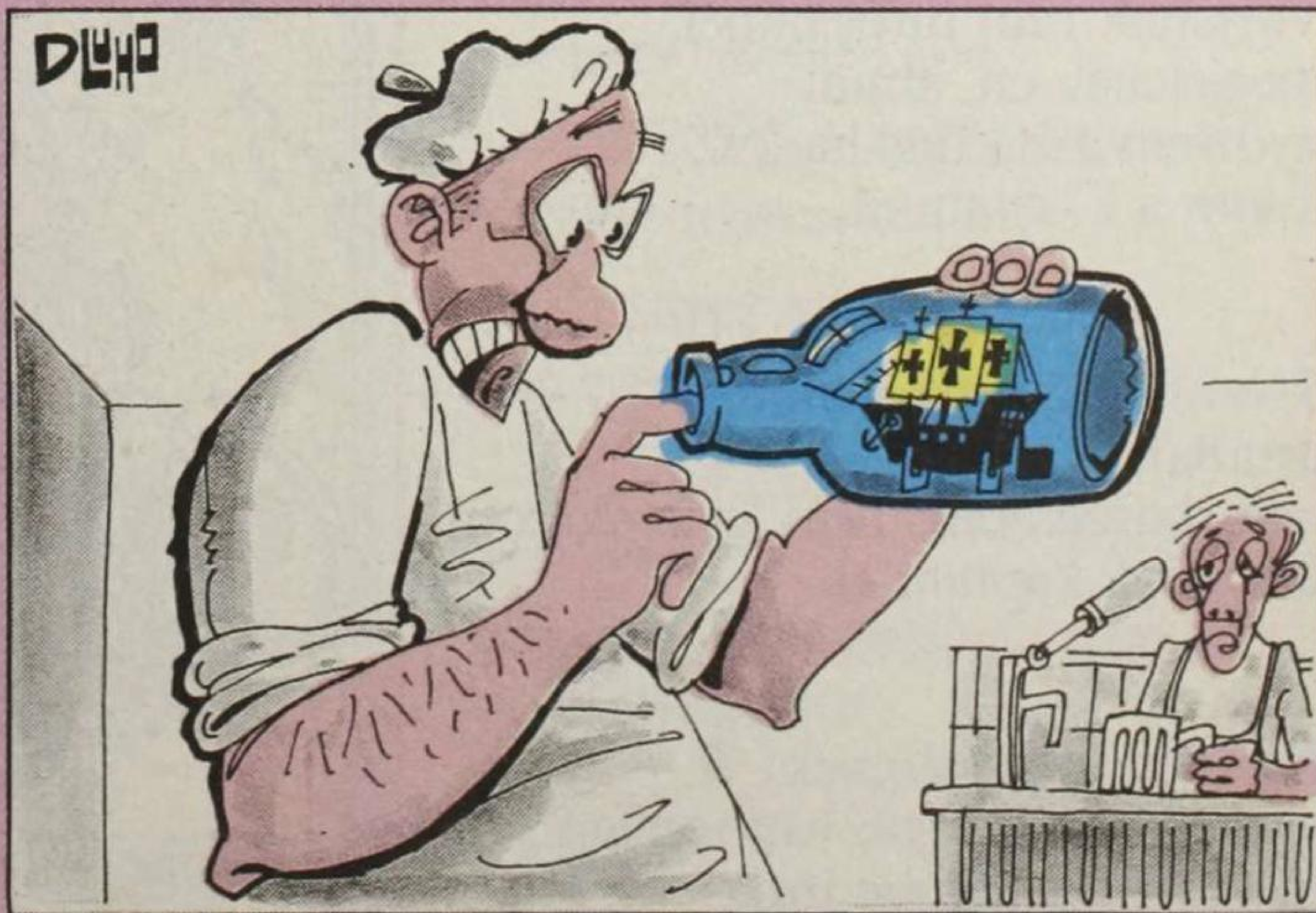
– Hát, ha a használati utasítás ezt írja, nincs mit tenni, töltsék fel kerozin helyett vodkával az új orosz vadászbombázókat!

…vágott matekból,

JÓ SZERENCSE SEMMI MÁS

– Megint nem mosták tisztára ezt az üveget!

CSUKÁS ISTVÁN:

EGY ŐSZI HÍR

Megjött az őszi orrfújás,
a taknyos trombita
zeng, harsog, vöröslik szépen,
ez már az ősz, nincs vita.

Bár ezer más apró jelből
tudom, hogy megérkezett:
dagadt fejem nagy Ó betű,
orrom az ékezet.

Van, aki szól barátian:
legalább kalapot
tégy az isten arcmására,
ha így megcsúfoltatott!

A kollégák kárörvendve
terjesztik Pesten a hírt:
hordó feje lett Csukásnak,
amiért annyit írt!

Nekik nem üzenek semmit,
az irigység sose jó,
ha ilyen lett, hát ilyen lett,
s most is tele a hordó.

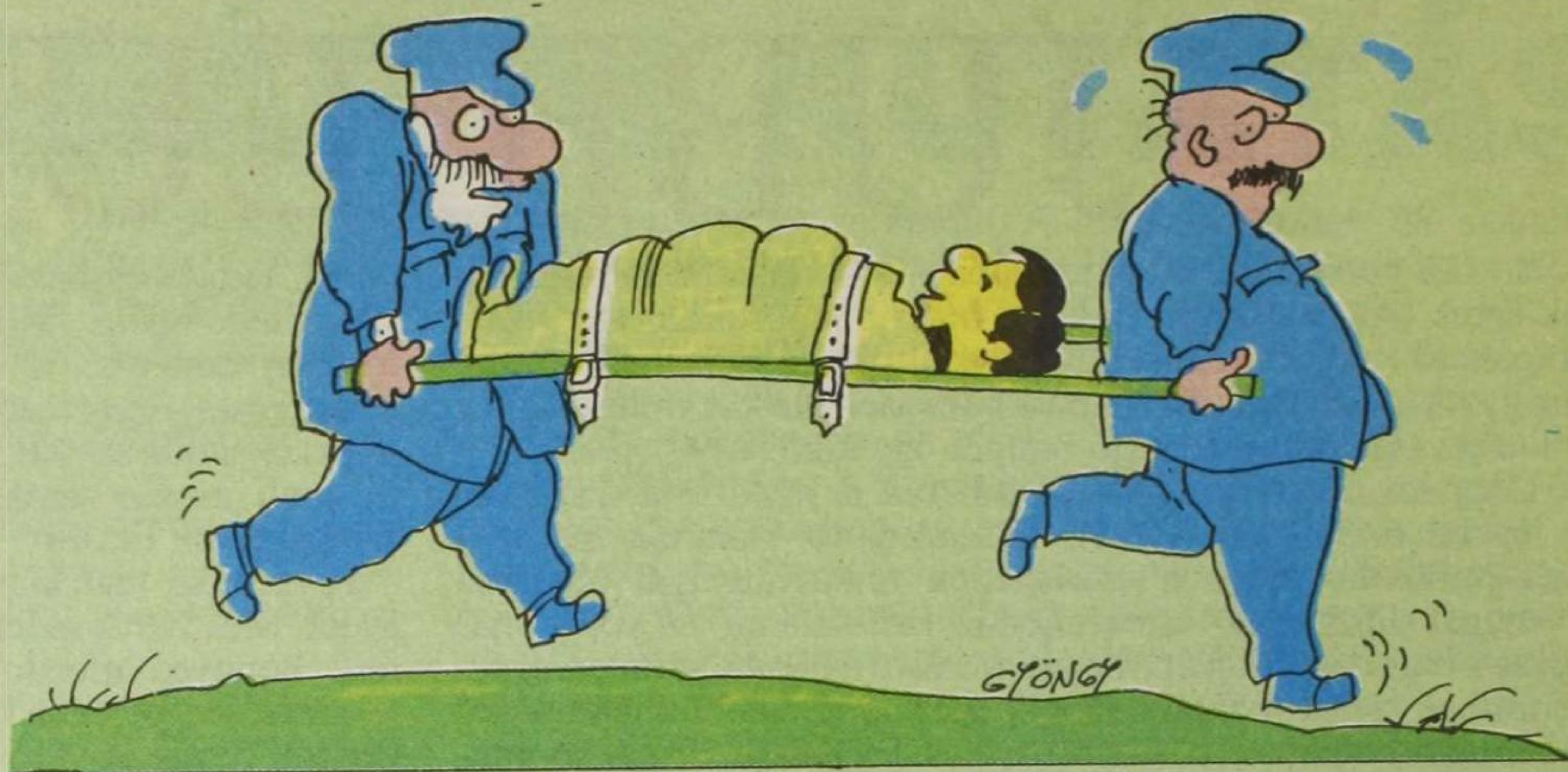
Szép mosolyú kedves nőknek
szól az őszi üzenet,
nem a szívem, s nem a vágyam,
csak az orrom lett beteg.

Várjanak rám türelemmel,
megjelenek én, amint
győztem a bacilus-hadon,
falom a C-vitamint.

Trombitáló sorstársimnak
ártatlan orr felel,
nem haragszom, nem gyanakszom,
én is úgy kaptam el.

Kiadómnak is üzenek:
várjon, lesz könyv, van remény,
most aztán *lázasan* írok,
itt e náthás költemény.

SÁRGASÁGJÁRVÁNY I.

– No problem! Lenni kínai!

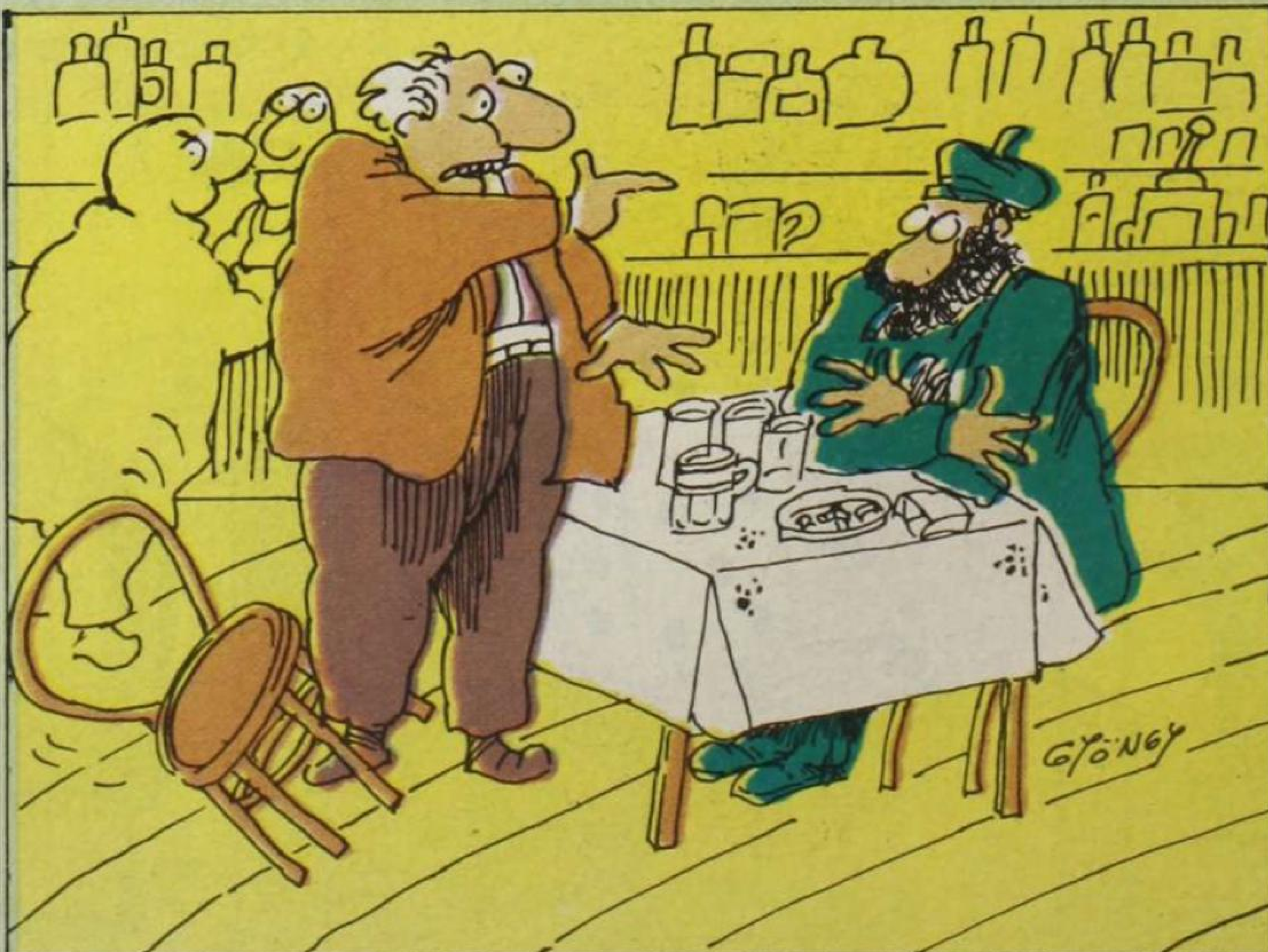
– Nem vagyok náthás, ezt a kis forralt bort az immunrendszerem megerősítésére szedem…

– Ejnye, szépasszony, nem jön föl megnézni az urológiai zárójelentés-gyűjteményemet?

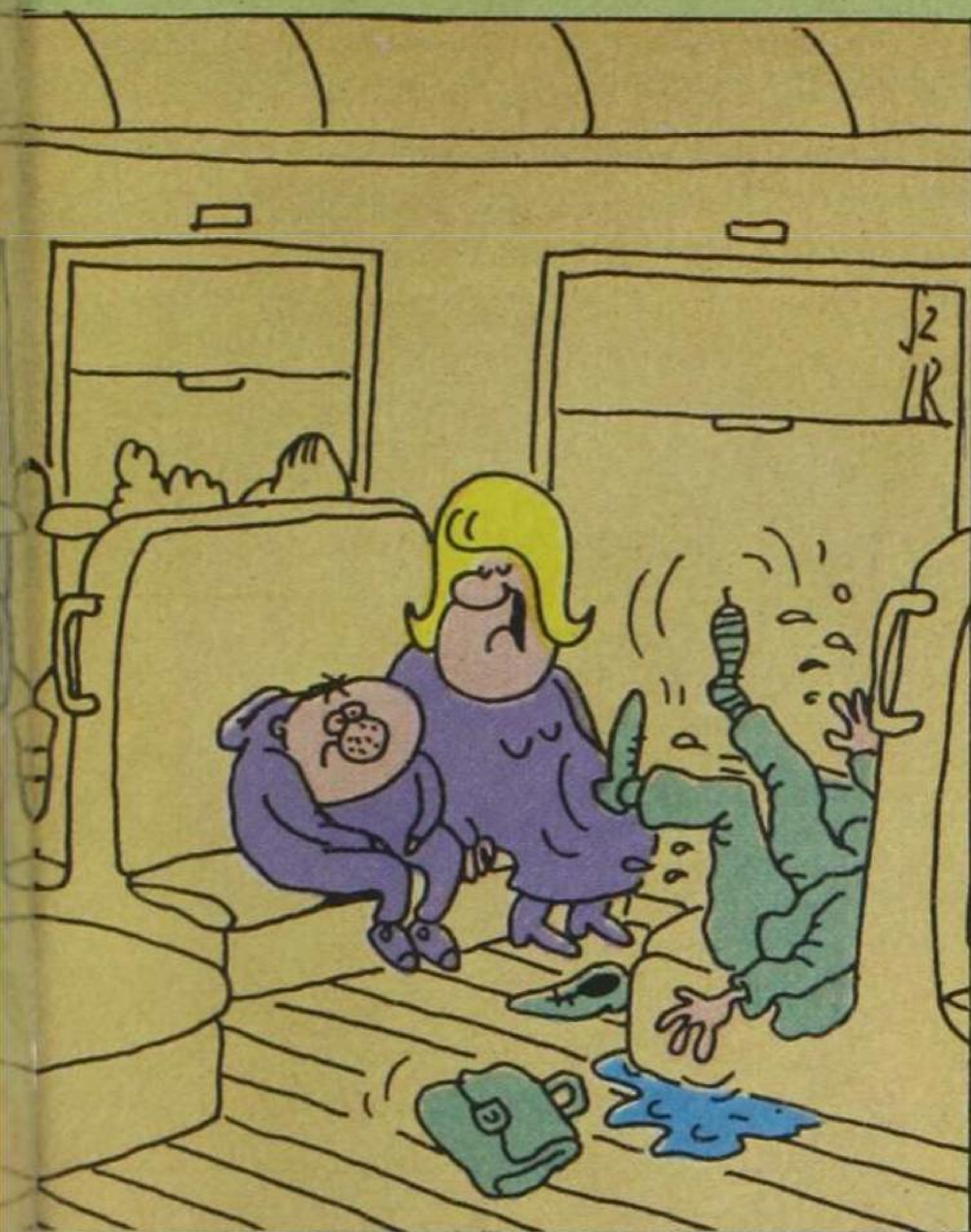
– Ne is tagadd! Megcsaltál azzal a kis bögyös számítógépvírussal!

– Sokat kekeckedsz, Dodó, rád uszítom az influenzavírusomat!

Színházban szerzett női nátha:
NATHÁLIA

Hogyan terjed a számítógépvírus?
CHIPFERTŐZÉSSEL

– Százszor mondtam, Zolika, tedd a kezed a [...]ád elé, amikor tüsszentesz!

– Mióta a számítógépközpontban dolgozom, [...]nden ősszel leterít valami nyavalyás compu[...]vírus...

– Milyen levertnek látszol, Dezsőkém, csak [...]n szedtél össze valami vírust?

EGÉSZSÉGÜGY

– Nagyszerűen javul az állapota, délelőttönként már segíthet is Szabó bácsinak tartani a plafont...

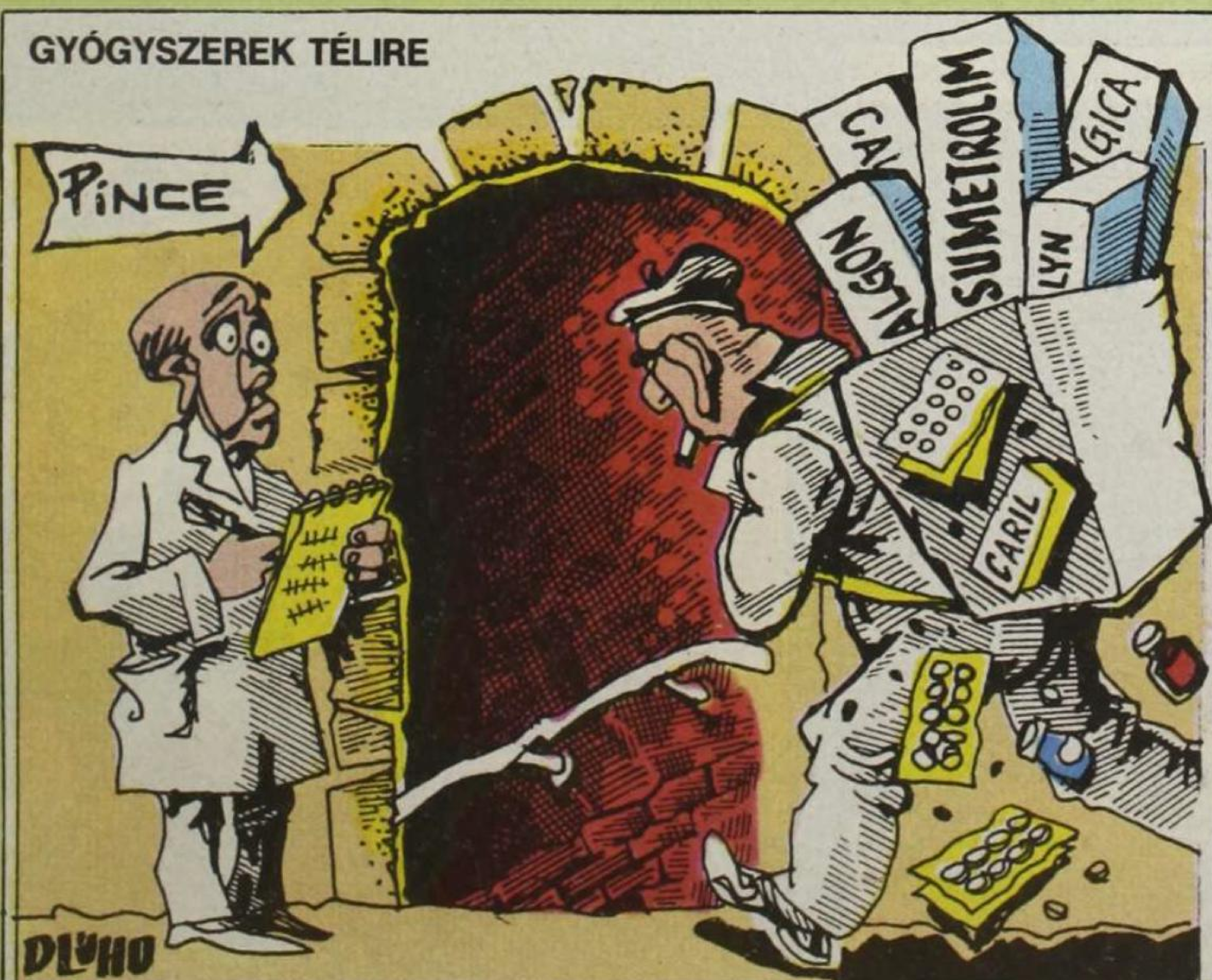

Vállalkozó törpék

MORGÓ= KISGAZDA

KUKA= LAPGAZDA

HAPCI= VÍRUSGAZDA

– Én bekalkuláltam az újévi áremeléseket!

FEJBERIZSA

ROHAN A BEMONDÓ
– A pontos idő még csak hat óra negyvennégy perc.

ZSURNALISZTAKÓR
INFÓMÁNIA

HÁTSÓ GONDOLAT
ARANYÉRV

BAROM(F)I FEGYELEM
DRILLCSIRKE

HAVERSÁGVEZETÉK
PIADUKT

NEHÉZ LEKAPNI
FUTÓMODELL

ESZI, NEM ESZI...
„A pálya talaja a játékosok számára nehezen emészthető."

SZEMÉRMES SPORTÁG
BUDI BUILDING

TOPIS KOCSI
– Benzint kérnek? Ebbe?

CUKROS DUMA
– Minden út kómába vezet.

MOZGÓCSÓK
BUSZI PUSZI

PRÉMTÖRTÉNET
– A bundában csak Csöpi volt és más semmi.

TANÉVNYITÓ VALLOMÁS
– Én vagyok teneked az igazi akaród!

ÜGYES KIFOGÁS
– Menni voltam, anyucikám.

VEGYES KÖZMONDÁS/1
– Tört lábú kapusnak megnő a szakálla.

MEGLEPŐ FOGLALKOZÁS
NYUGDÍJBESZEDŐ

VEGYES KÖZMONDÁS/2
Mens sana in corpore szánalmas.

VÁLASZTÁSI AKNAMEZŐN
Békés egymás ellen élés.

GAZDASÁGI ALAPTÖRVÉNY
„Navigare recesse est."

VEGYES KÖZMONDÁS/3
– Jön még kutyára ledér!

MEZEI VESZÉLY
VADKOND

LAKÁSÜGYI VISSZARENDEZŐDÉS
PROLETÁRSBÉRLET

TÚLVILÁGI MALACKODÁS
KOPORNÓ

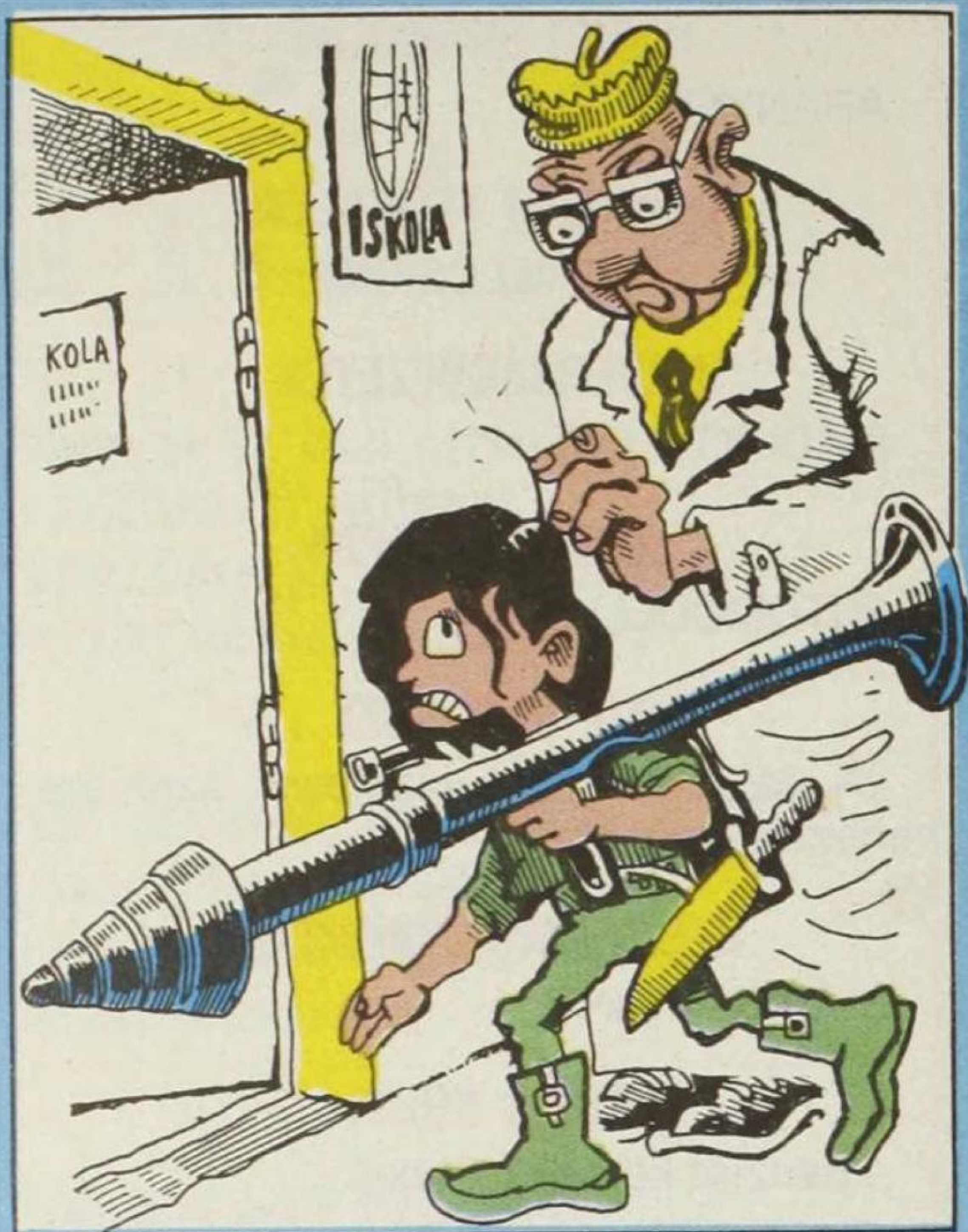
IZÉ

TAN-TAM

Olvastuk, nem a Pedagógiai Szemlében, hogy itt-ott, a (tanügyileg is) fejlett Nyugaton a diákok testi fenyítést alkalmaznak: verik a tanáraikat. Ennyire nehéz fegyelmet tartani, kedves nebulók? A szép szó *nekik* már kevés? Nem segít a *szétültetés?* Hová jutottak a tanerők, hová? Szörnyű.

Mifelénk, hál' isten, a tanarak még nem tartanak itt, ám aggasztó jelek akadnak azért. Mostanság például valami 13. havi fizetésről fecsegnek. Adjatok nekik, srácok!

PEDELLUSINTELEM

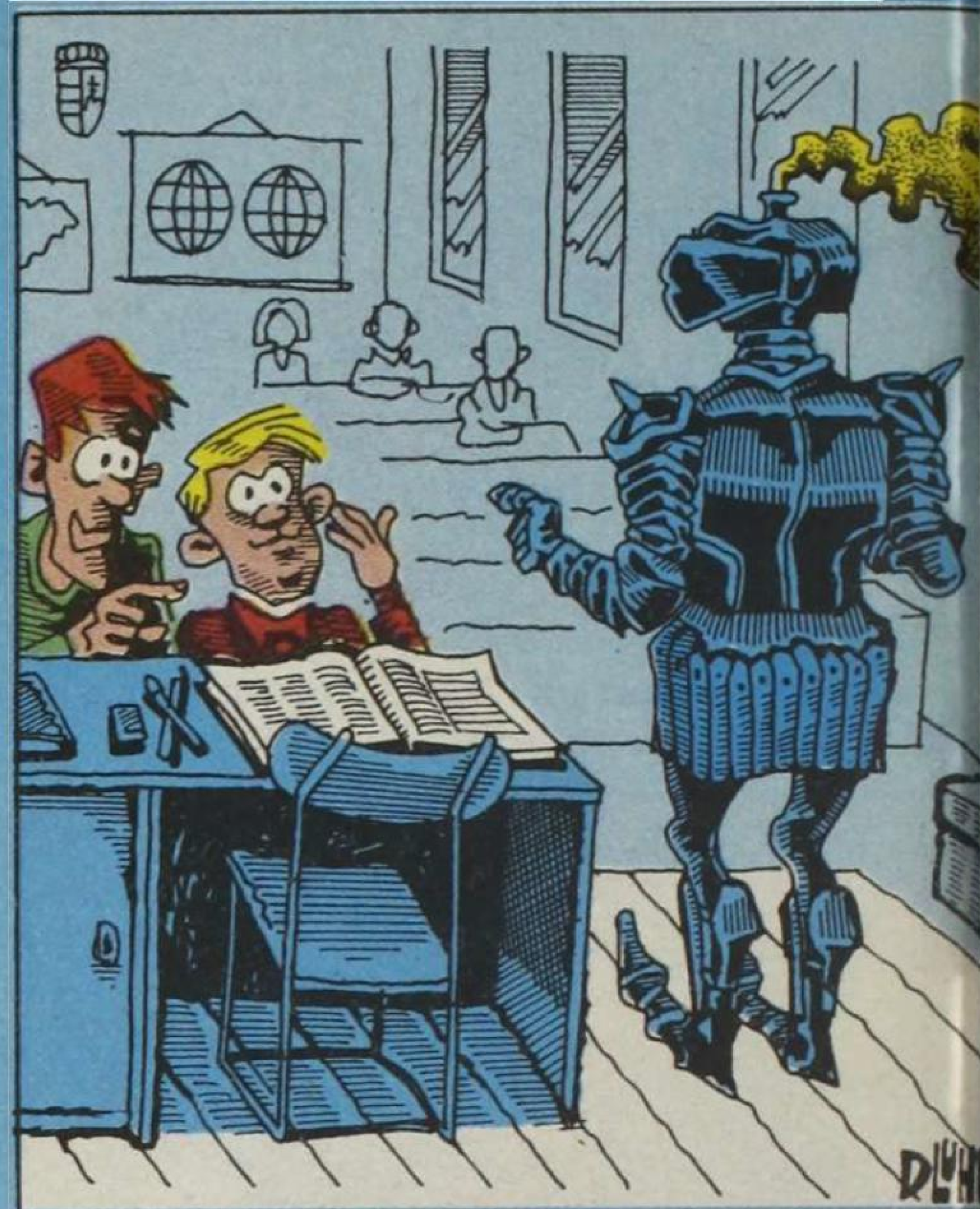
– A megengedettnél hosszabb a hajad. Este azonnal menj fodrászhoz!

KARATÉZÓ TANÁROK

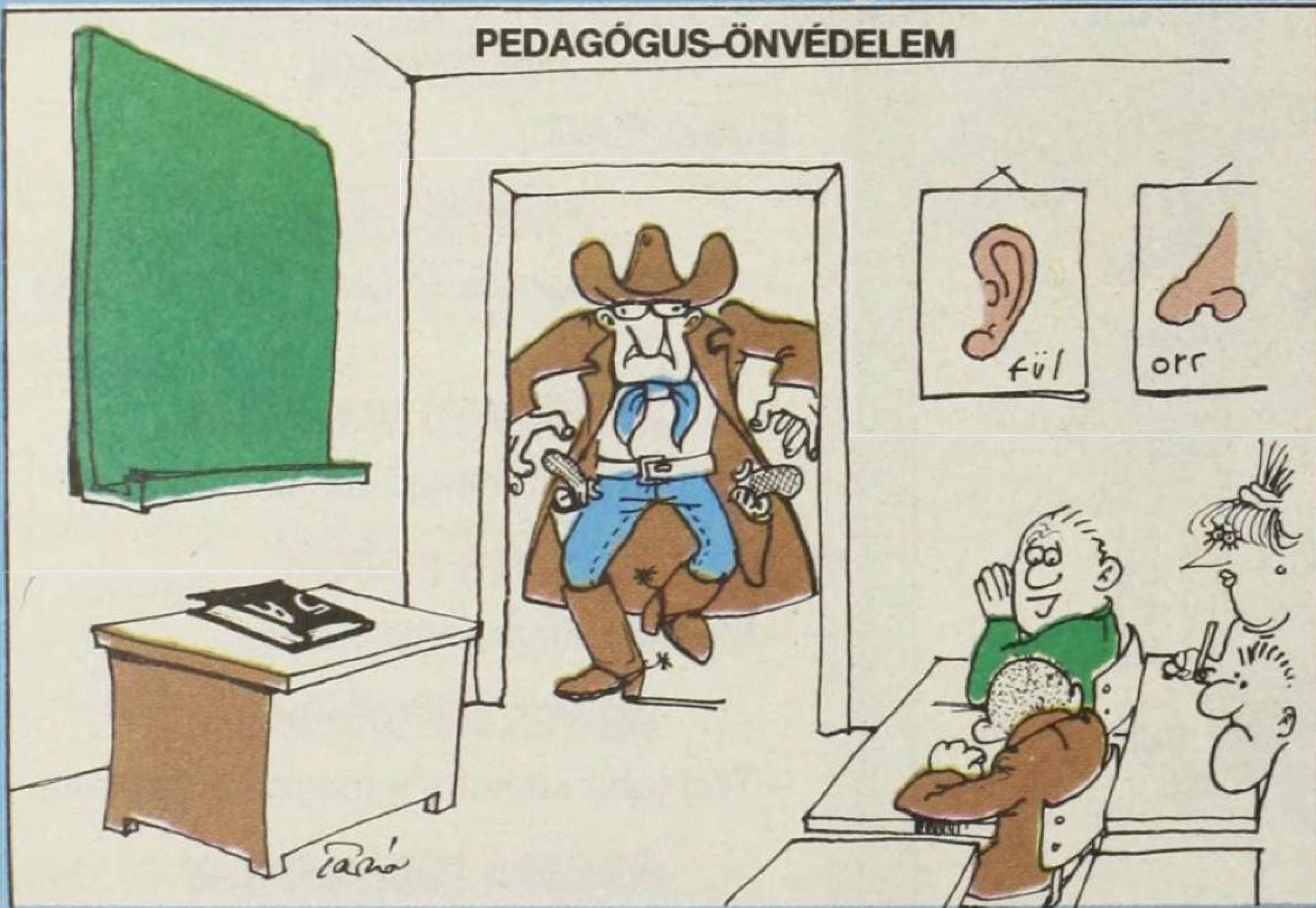
– No, eszedbe jutott már, Kovács, hogy menynyi ötször kilenc?

A DIÁKOK VERIK A TANÁROKAT

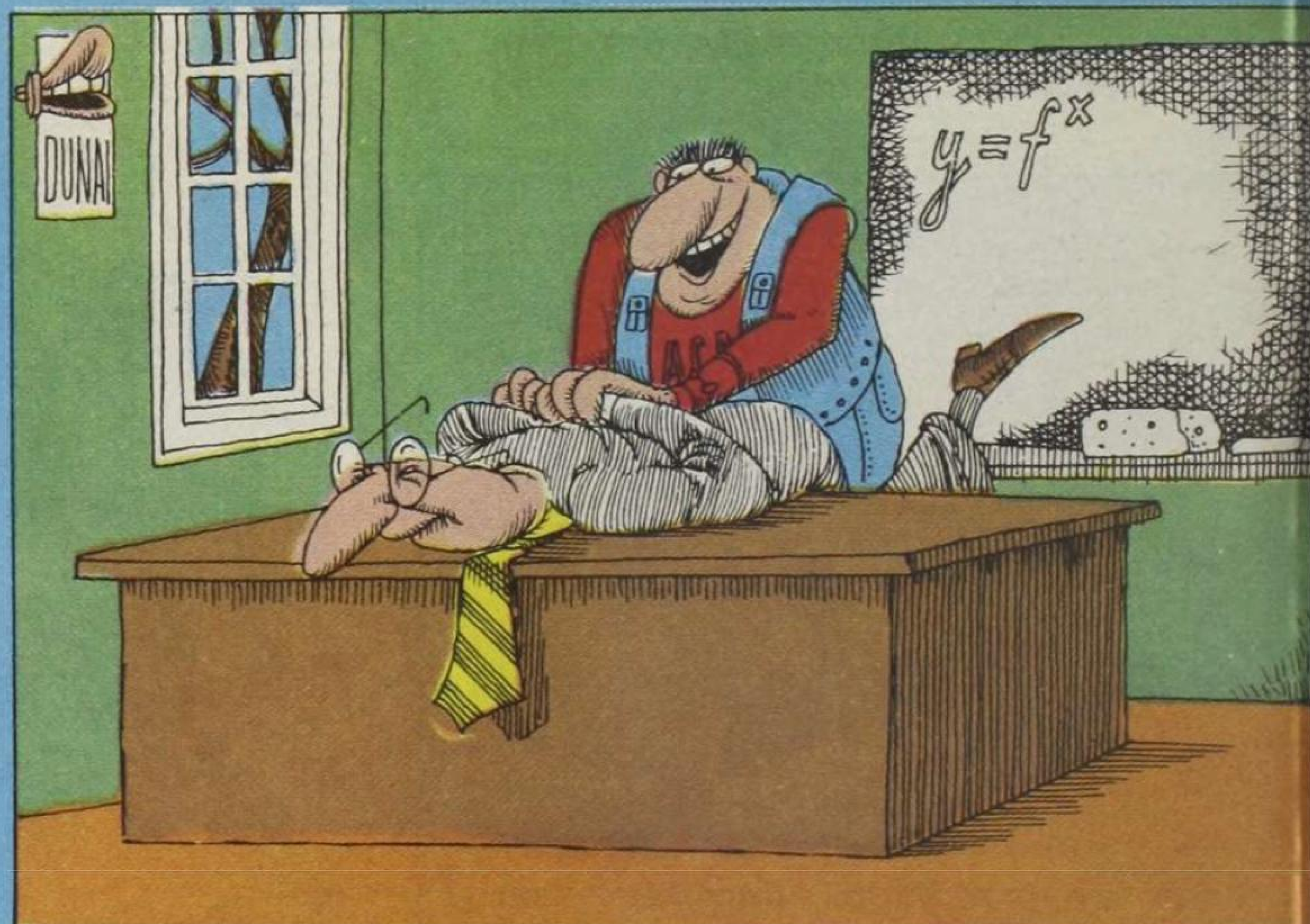

– A tanárnő hozatta ezt a páncélost?
– Nem. Ez maga a tanárnő!

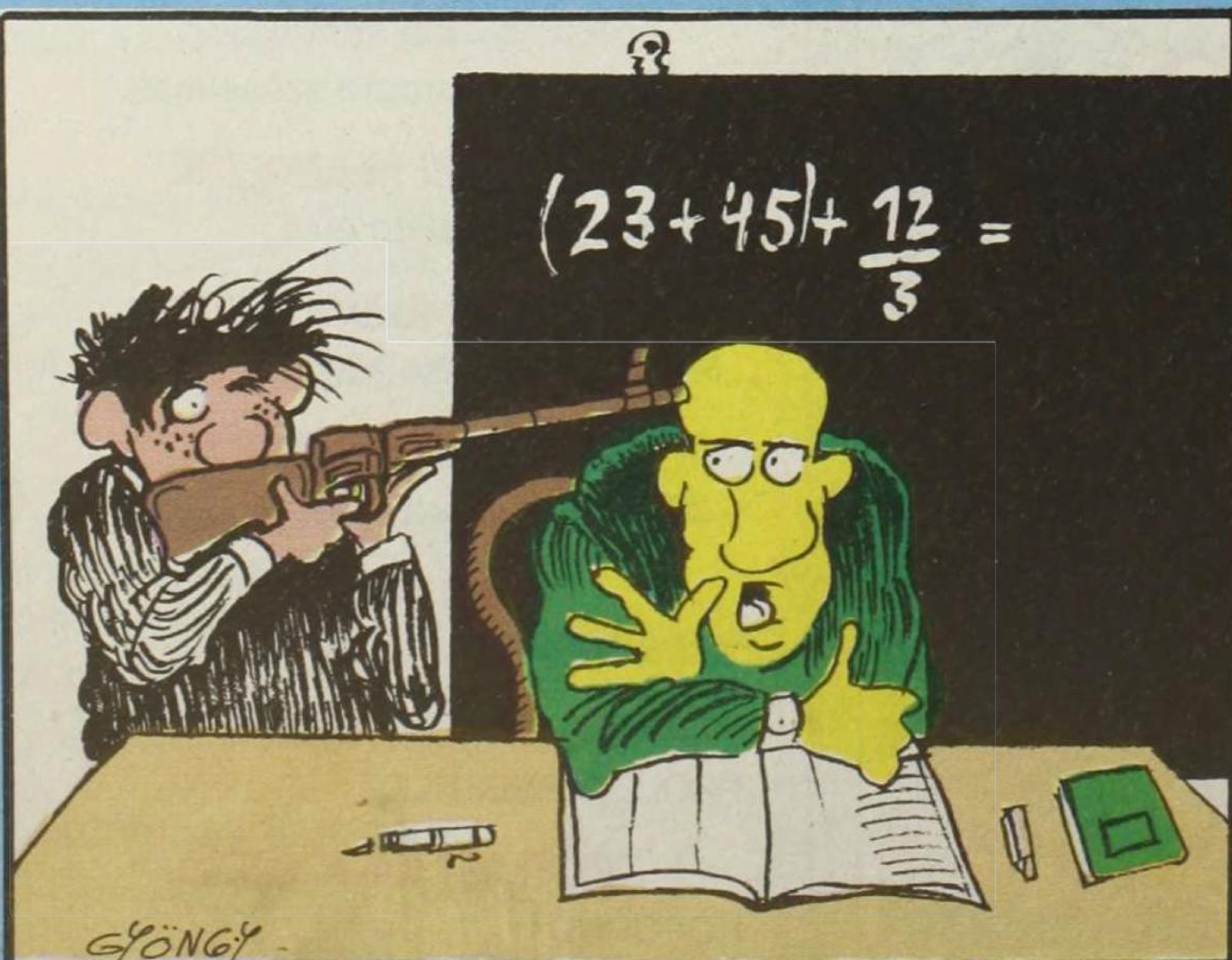
PEDAGÓGUS-ÖNVÉDELEM

– Úgy látszik, röpdogát akar íratni az öreg…

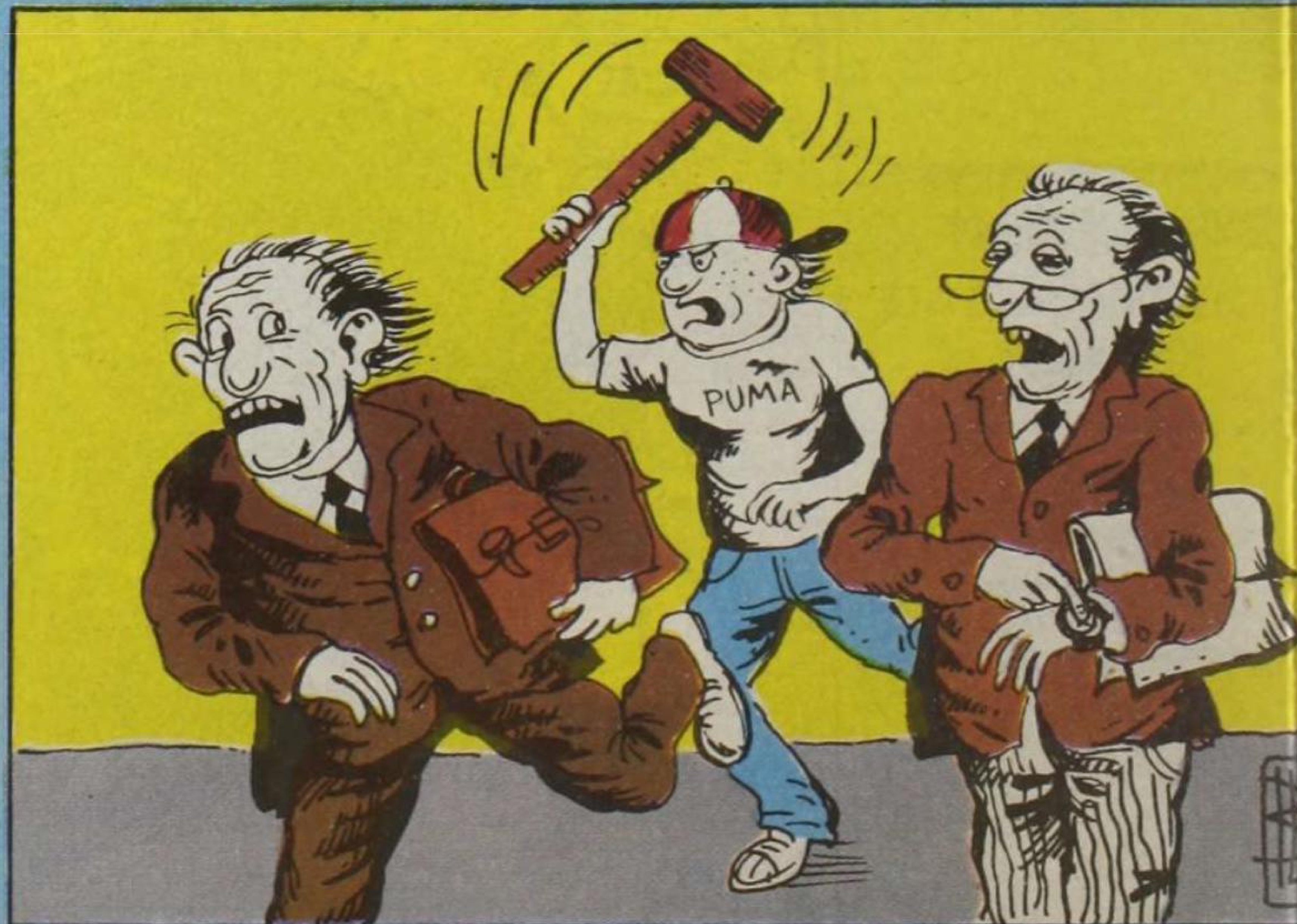

– Tanár úr! Elárulná miért faggat mindig engem?

– Édes fiam! Puskázol?

HAZÁNKBAN „MÉG CSAK" KERGETIK A DIÁKOK A TANÁROKAT

– Igyekezzen, kolléga úr, a VI. B-s Kovácsnak sokkal jobb a részideje!

KELLETT EZ NEKÜNK?

KAPOSY MIKLÓS HUMORTÖRTÉNETI SOROZATA (23.)

VIDÁM IGAZGATÓK (1977/II.)

Mióta a pályán vagyok, Szalai József, a Vidám Színpad negyedik igazgatója, aki foglalkoztat.

Fejér István csak közvetve ismert, talán kétszer ha találkoztunk. Avatott dramaturgjai: Nemes Zoltán és Révész Pál jóvoltából soroltattam e színház szerzőgárdájába, még a hatvanas évek elején.

Utóda, Róna Tibor zömmel a saját műveit engedte színpadra. Sikerei fényesen igazolták; az „Urak és elvtársak", „Kicsi vagy kocsi", „Több nyelven beszélünk", „Nyugalom, a helyzet változatlan", 300–350-es szériákat tündököltek végig. De egy-egy egetverő szezonja közben – nehogy mohónak véljék – két három jelenet és egy-két szerzői százalék erejéig néhány válaszottja között magam is labdába rúghattam. Cserébe, két alkalommal, alaposan lekapott a tíz körmömről.

A második, száz decibeles összeszólalkozás után valamennyire megenyhült irányomban. Nem csak igazgatói szentélyében, Bástya utcai lakásán is tucatnyi munka-kávén látott vendégül. A legváratlanabb pillanatokban tudott telefonálni: éjfél után, vasárnap hajnalban, labdarúgó világbajnoki döntő közben – nem ismert tapintatot, ha szüksége volt egy értő fülre, valamelyik végeérhetetlen monológjához.

Egyszer ünnepi ebéd közben rontott a telefonkagylómba, és pillanatnyi szünetet sem tartva, két és fél órán át elejétől végéig, vagyis függönytől függönyig, szóról szóra fölolvasta legújabb, egész estét betöltő politikai kabaréját, címe: „Utolértük a kapitalizmust".

Valamennyi addigi teljesítményénél fergetegesebb volt.

Négy nap múlva, négytagú családjával három különböző határállomáson át Nyugatra távozott.

Négy év börtönre és teljes vagyonelkobzásra ítélték, hazatérés megtagadásának bűntettéért.

Sokáig különböző legendák keringtek róla, melyek nem hagytak nyugodni, második londoni utamon meglátogattam.

Pucerájos sógornőjének a házában egy szobát laktak, megviselt bútorok között. Felesége éjszakai gondozónő egy idős lady mellett, nagyobbik fia fogtechnikus, a kisebbik taxisofőr. Ő maga nehéz testi munkás, kikapcsolódásként szeretkező emberpárokat farigcsál, őszibarackmagból. Ugyanazt a whiskyt issza, ugyanazt a Pall Mall-t szívja, ugyanúgy a tévét szidja, mint idehaza.

Hát akkor mi az ördögért mentél el, Tibi? Még mindig hiányzol. Már nyugodtan hazajöhetnél.

•

Abody Béla még meg sem kapta a kinevezési okmányt, csak szóbeli megállapodással lett igazgató, amikor aznap fölhívott: abban a minőségben, olyan összegért szerződtet a Vidám Színpadhoz, ahogy titkárnőjének lediktálom.

Ilyen is volt még Magyarországon. Nem felejtette a régi, bár semmire sem kötelező barátságot.

Nem volt okom megválni a rádiótól, másodállásban egyeztünk meg, fél fizetésért. Dramaturg-ikertestvéremnek Galsai Pongrácot hívta meg. Ő gondozta a színműveket, én meg a kabarét.

Abodynál jobbindulatú, ideálisabb, vagyis hivatalára alkalmatlanabb igazgató nem működött még Eurázsiában. Ravasz igazgató kollégák rásózták használhatatlan színészeiket, a Vidám társulatából a korábbi évadok során sokat próbált mellőzöttjei körülnyálazták, pitiáner szerepharcaiktól motiválva sugalmazták a rossznál rosszabb tanácsokat. Ő, bár hiúsága pancsikált a direktorságban, alapjában lesajnálta körülrajongóit, s ezt a kívülállását sosem sikerült hatásosan elleplezni. Tucatnyi megjelent kötete, szekérderéknyi tanulmánya, Déry Tibor kitüntető barátsága ormáig föl sem hatolt a kabarettisták csaholása. Szerzőpolitikájában is Karinthy Frigyes, Bertolt Brecht, Weöres Sándor volt a mérce.

A színházhoz édesgette Bárány Tamást, Karinthy Ferencet, s a Polly Amerikában férfi főszerepére ő szerződtette oda Bodrogi Gyulát, aki akkor, ott kóstolhatott bele a színházcsinálás vegyes ízeibe.

A drága jó Béla apó színházigazgatói kirándulása ugyanolyan hirtelenséggel ért véget, ahogy elkezdődött. Már próbáltuk Fekete Sándor: A Lilla villa titka című, erőteljes komédiáját, melyben nem a legelőnyösebb színárnyalatokkal ábrázolja kelet-európai testvéreinket, amikor Óvári Miklós, a KB kultúrparancsnoka, beidéztette magához előbb a darabot, majd a direktort.

– Győztünk! – érkezett vissza Abody a kihallgatásról, és pillanatokon belül benyújtotta lemondását. Alighanem fölismerte: nem neki való közeg ez a színházi húsdaráló, és visszavonult stílusbravúrral fölérő esszéit cizellálni, Kökörcsin utcai fellegvárába.

A Lilla villa akkor elmaradt bemutatóját tizenkét évvel később, Bodrogi igazgatósága alatt tartották meg, elementáris sikerrel. Ugyanaz volt a darab, ugyanaz az Óvári a KB-titkár, csak hát istenkém, a vélemény módosult picit.

A tanácstól kivezényelt utód, Szalai József, egyik legelső igazgatói ténykedésével felbontotta Galsai szerződését, meg az enyémet. De nem telt bele egy szezon, amikor a közönségszervezők új kabarét reklamáltak a lefutott helyett, Szalai fölhívott, hogy vállaljam a szerkesztést.

Választanom kellett, hogy önérzetes maradjak, vagy beinkasszáljam az elégtételt, hogy neki is szüksége van rám.

– Vállalom – feleltem Szalainak –, de a szerződésem egy forinttal többről szóljon, mint Abody idejében.

A rajzokat a Ludas Matyi 1977-es számaiból válogattuk.

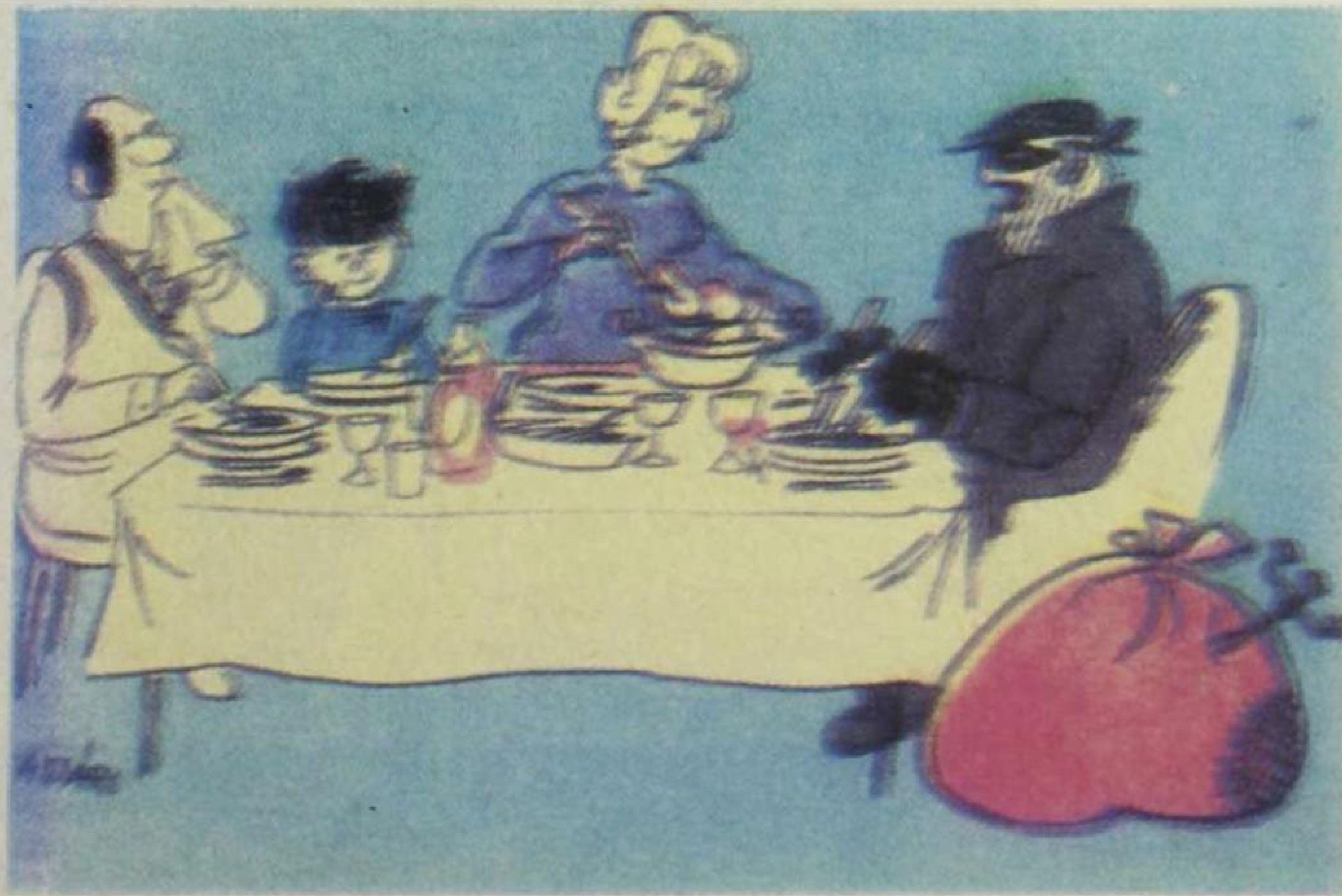
BELFÖLDI TURIZMUS

– Két megszűnt turistaház érintésével eljutunk egy szállodához...

CSÁBÍTÓ REKLÁM

MAGYAROS VENDÉGSZERETET

KASSOVITZ LÁSZLÓ:

A PINCÉRPOÉTA

– Hová tűntek azok a régi kávéházak, azok a régi pincérek – sóhajtott szomorúan Soma, a meg nem értett költő.

Béla, a pincér illedelmes türelemmel várakozott. Egyik kezében a kis tálca, karjára terítve a fehér kendő, másik keze előírásosan a háta mögé rejtve.

– Tudja, Béluskám, az ántivilágban ha a magamfajta poétának nem volt pénze, törzshelyén akkor is a legnagyobb lelki nyugalommal iszogatta kávéját. És rendelt, mondjuk, egy zónapörköltet, mert a békebeli kávéházakban a tulajdonos és a pincérek igazi mecénásai voltak az irodalomnak.

– Mik voltak, kérem? – hajolt közelebb a pincér, mint akinek rossz a hallása, ugyanis nem ismerte a mecénás szó jelentését.

– Mecénások, Bélám, mecénások. Azaz nem hozták zavarba a cehhel a sóher költőket. A kávéház azzal büszkélkedett, hogy neves literátorok a vendégei, akik pénz híján kézirattal is fizethettek. Fogadok, még erről sem hallott.

– Mi tagadás… – húzta föl vállát a pincér.

– Az asztal mellett született kéziratot a pincérek nyomban bevitték a redakcióba, és átvették érte a tisztes honoráriumot. Vagy ha a főszerkesztő maga is abba a kávéházba járt, az asztalnál adták át, ő fizetett, s ezzel a dolog el volt intézve.

Soma hátradőlt, s hosszan nézett a pincér szemébe.

– Mondja, Béla, ugye akarja, hogy bekerüljön az irodalomtörténetbe? Hogy neve fennmaradjon az örökkévalóságnak? Én éppen apró anyagi gondocskával küszködöm… Van itt egy remek kis versem, nyugodtan adja oda Gáncs főszerkesztő úrnak, mintha maga írta volna. Kész siker!

Soma, a meg nem értett költő vállon veregette a meglepett pincért, és elegánsan távozott.

Béla többször egymásután végigolvasta a verset, egy kukkot sem értett az egészből, joggal gondolta hát, hogy remekművet tart a kezében. Gáncs főszerkesztő esti sörözése után Béla pincér zavartan nyújtotta át a verset, számla helyett.

Gáncs vérbeli főszerkesztő volt, irodáján kívül is átvett kéziratokat. Ha egy kezdő a kávéházban teszi meg első tétova lépéseit, miért is ne bátorítaná avval a csekélységgel, hogy ott fogadja. Belekukkantott a versbe, és csak ennyit mondott:

– Eddig jól titkolta, hogy a Parnasszusra vágyik. Maga egy igazi pincérpoéta!

Aztán zsebébe süllyesztette a papirost, ő is vállon veregette a pincért és távozott.

A következő lapszámban kinyomtatott nevét Béla pincér büszkeségtől ragyogva mutogatta mindenkinek.

Nemes hagyomány született. Soma és Gáncs főszerkesztő Béla pincér vendégeként ettek-ittak, aki viszont állandó szerzője lett az irodalmi lapnak.

Egy napon aztán nagyot változott a világ. Új főszerkesztő került a laphoz. Béla már a legelső este illő tisztelettel nyújtotta át a számla helyett a legújabb versezetet.

– Főszerkesztő úr, kérem, ha nem veszi tolakodásnak, én Gáncs főszerkesztő úrnak is mindig itt, az asztalnál adtam át a verseimet.

Mi tagadás, az új főszerkesztő kissé meglepődött, ám azért figyelmesen végigolvasta a kéziratot és nagyot sóhajtott.

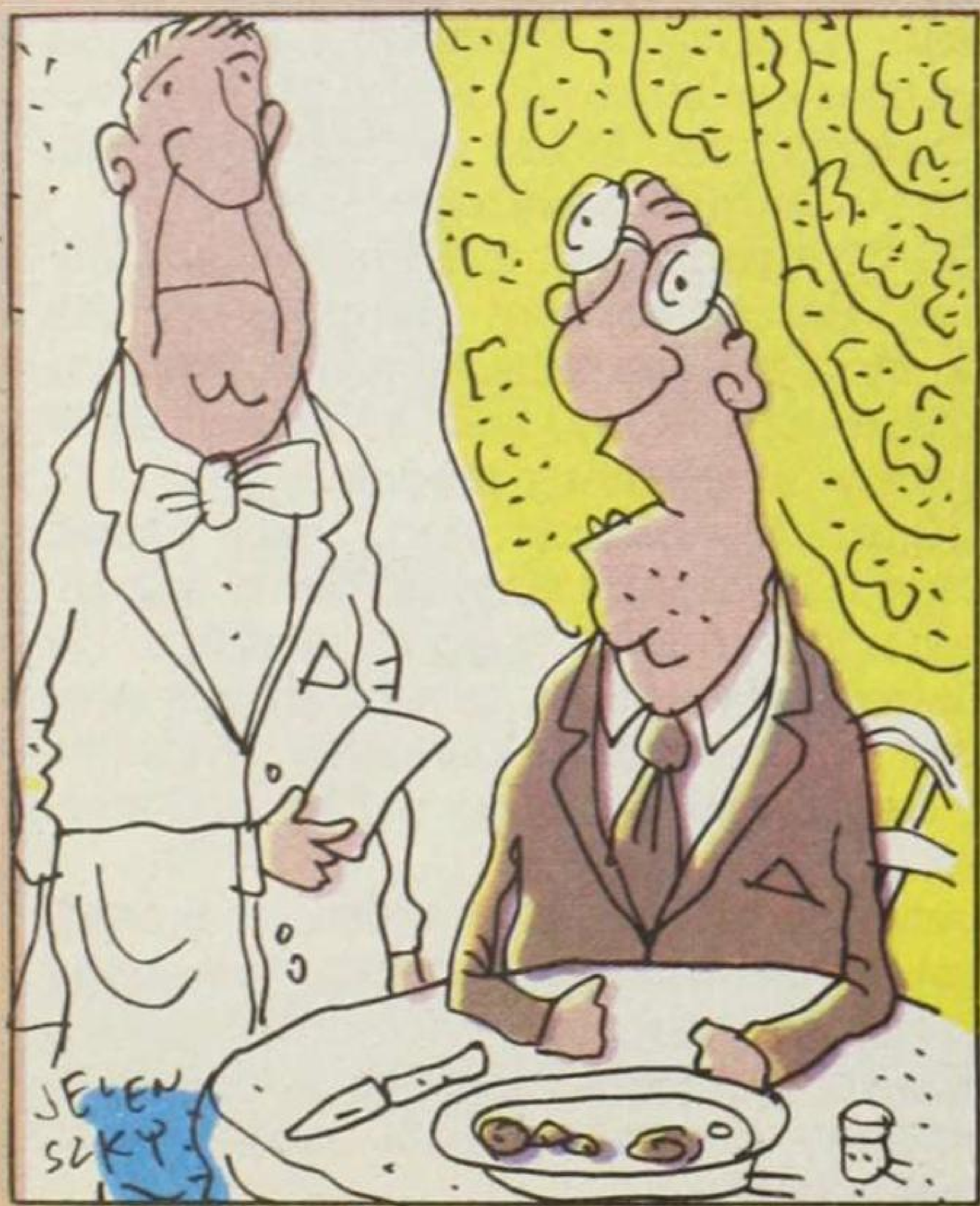
– Tudja mit tanácsolok magának, fiam? Ha majd én bemegyek a konyhára rántást kavargatni, akkor hozza a következő remekművét!

Másnap a derűsen érkező Somát morcosan fogadta a pincérpoéta.

– Gond van, Soma úr. Nagy gond! Alkotói válságban vagyok.

Soma keserű mosolyra görbítette ajkait, aztán még egyszer és utoljára vállon veregette Béla pincért.

– Fel a fejjel, Béluskám! Velem is előfodult már.

BELCANTO ÉTTEREM

– Egy marhapörköltet kérek, és hozzá valami könnyűt a Rigolettóból…

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/44-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, Ill. 6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 C0 Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

A két háború közti Erdélyben is csak cenzúrázva lehetett játszani a pesti színházak sikerdarabjait. A Hamburgi menyasszony című operett híres dalát, a „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország"-ot csak úgy énekelhette a kolozsvári Thália művésze, ha „bérces ország"-ot dalolt „Magyarország" helyett. Mikor a János vitézt tűzte műsorára a kiváló társulat, az engedély egyre késett.

– Mi lehet a baj vele? – tűnődött **Kádár Imre** igazgató.

– Talán az – mondotta a népszerű **Tompa Sándor** (Pufi) –, hogy ...? (befejezés az ábra fősoraiban).

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977
Beküldési határidő: november 9.

DUNA-P. VÁROS
SZOLM. HANG
PÁLYA-UDVARRA ÉRKEZIK
KŐOLAJ-EXPOR-TÁLÓK SZERV.-E
NAPVÉG!
PÉCS EGYIK FELE!
A VÁLASZ BEFE-JEZŐ RÉSZE
ÜVEGEN CSUKLÓS ZÁR
CIRKUSZI POROND
DTÚLI VÁROS
ELSŐ-RANGÚ
SZEMBE VELE
SUGÁR
SZEGEDI NEVEZE-TESSÉG
ÖRDÖGE IS VAN!
...-ALKOHOL
... COR-BUSIER
SPORT-ESZKÖZ
... TEA (DÉLUTÁ-NI TÁNC)
VÁR... (DUNÁN-TÚLI VÁROS)
A VÁLASZ ELSŐ RÉSZE
A KÖLTŐ ÉRZEL-MEIT KI-FEJEZŐ
...FOGÓ (ASZ-TALNOK)
... ASTRA
ALEZ-REDES RÖVIDÍ-TÉSE
EZ A KLUMPA ANYAGA
TŰZBEN RONGÁ-LÓDÓ
ÁMBÁR
JUTTAT
FALAT IS LEHET ILYEN
JÓ-MAGAD
... A PÉNZÉT!
FORDÍ-TOTT KETTŐS-BETŰ
NEHEZEN VISZI
BICIK-LIZŐ
KUVAITI URAL-KODÓ
IDŐS
... DEREK (FILM-CSILLAG)
MAGUNK
FFINÉV
SZÁRMA-ZÁS
VONAL-ZÓ KÖ-ZÉPSŐ RÉSZE!
HAD
...KUTAS (ALFÖLDI KÖZSÉG)
OLASZOK PÉNZE
TOKAJ BORA!
SZÍN-DARAB!
TORINO FOLYÓJA
TORKÁN ...A SZÓ (NEM TUD SZÓLNI)
BUZGÓ, SZOR-GALMAS
SORT!
RÓMAI 101
LÁM
A TÁVO-LABBIT
KICSIT KÉSŐBB
AM.FILM-SZTÁR (RICHARD)
NEHEZEN
FOG-KRÉM-MÁRKA
AFGÁN VÁROS LAKÓJA
JELZŐ-LÖVE-DÉK
AENEAS KEDVESE
KÖZSÉG KONYNÁL
MŰHOLD RÉSZE!
ROCK-OPERA
EGYETEMI SZERVE-ZETI EGYSÉG
JEANS-MÁRKA
FORMAN FILMJE
FRISSÍTŐ (LEVEGŐ)
PL. A RANETT
ÜDVÖZ-LETET TOLMÁ-CSOL
SZUDÁNI RÉSZ-LET!
LIBI-KÓKA
UTCA VÉGE!
MOSON-MAGYAR-...(VÁROS)
BOARÉSZ!
KLASSZI-KUS KÖ-TŐSZÓ
AM.ZENE-SZERZŐ
LOCOMO-TIV ...
NABOKOV SIKER-REGÉNYE
SZINTÉN
..., MINT A KÍGYÓ (RAVASZ)
HAJÓ ZÁSZLÓS VÉGE
A CSEH FŐVÁROS LAKÓJA
I
ELBA-PARTI NÉMET VÁROS
HÁBO-RÚVAL ÖSSZE-FÜGGŐ

A 41. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Öreg Tyúkok Egyesülete"

Dedikált könyvet nyertek:
Treszkai Lászlóné, 4483 Buj
Kardos László, 6000 Kecskemét
Hallgató Anikó, 4220 Hajdúböszörmény
Horváth Nándor, 7476 Kaposszerdahely
Klárics Márta, 7625 Pécs
Bognár Jánosné, 8254 Balinka-Mecsér
Kissné Anda Klára, 2800 Tatabánya
Bede Margit, 2214 Pánd
dr. Csikós Imre, 1145 Budapest
Tótik Jánosné, 1103 Budapest

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

Misztikus OLDAL

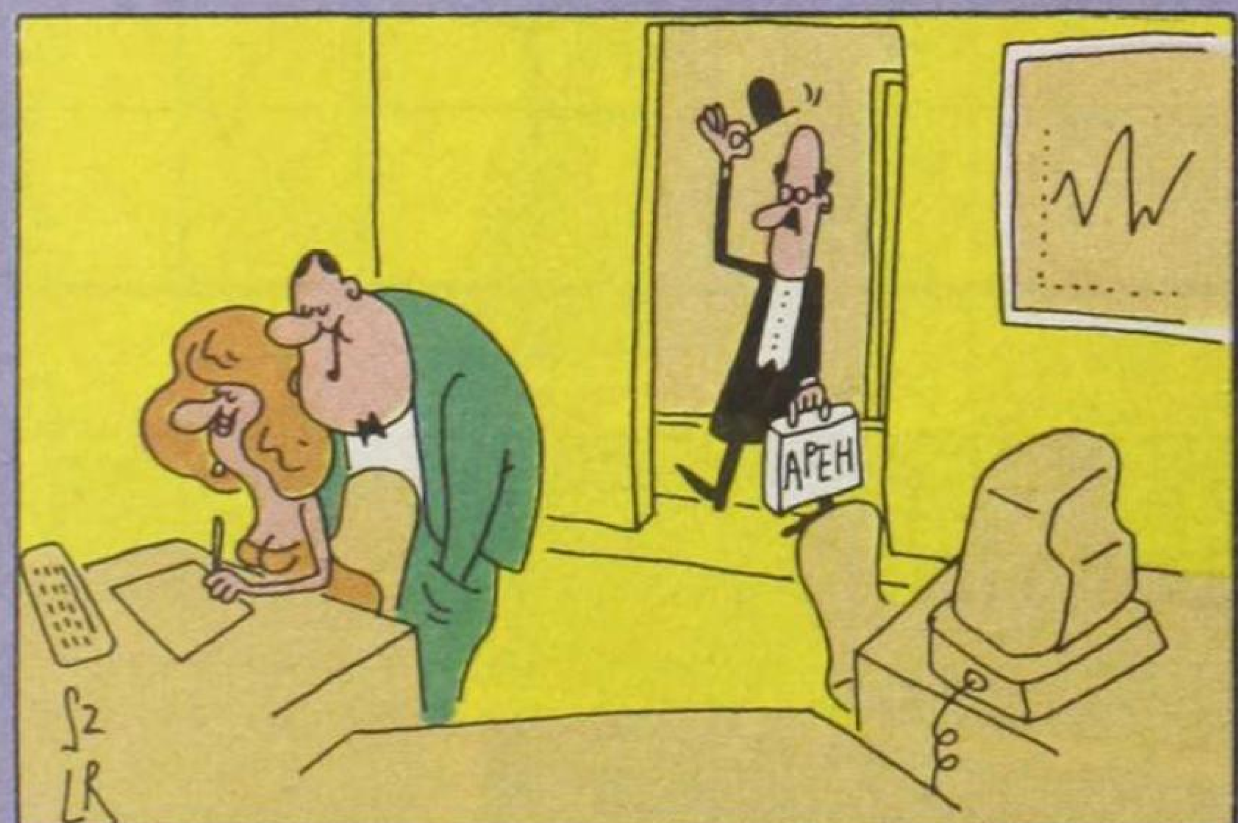
Rejtélyes foltok átvilágítás után.

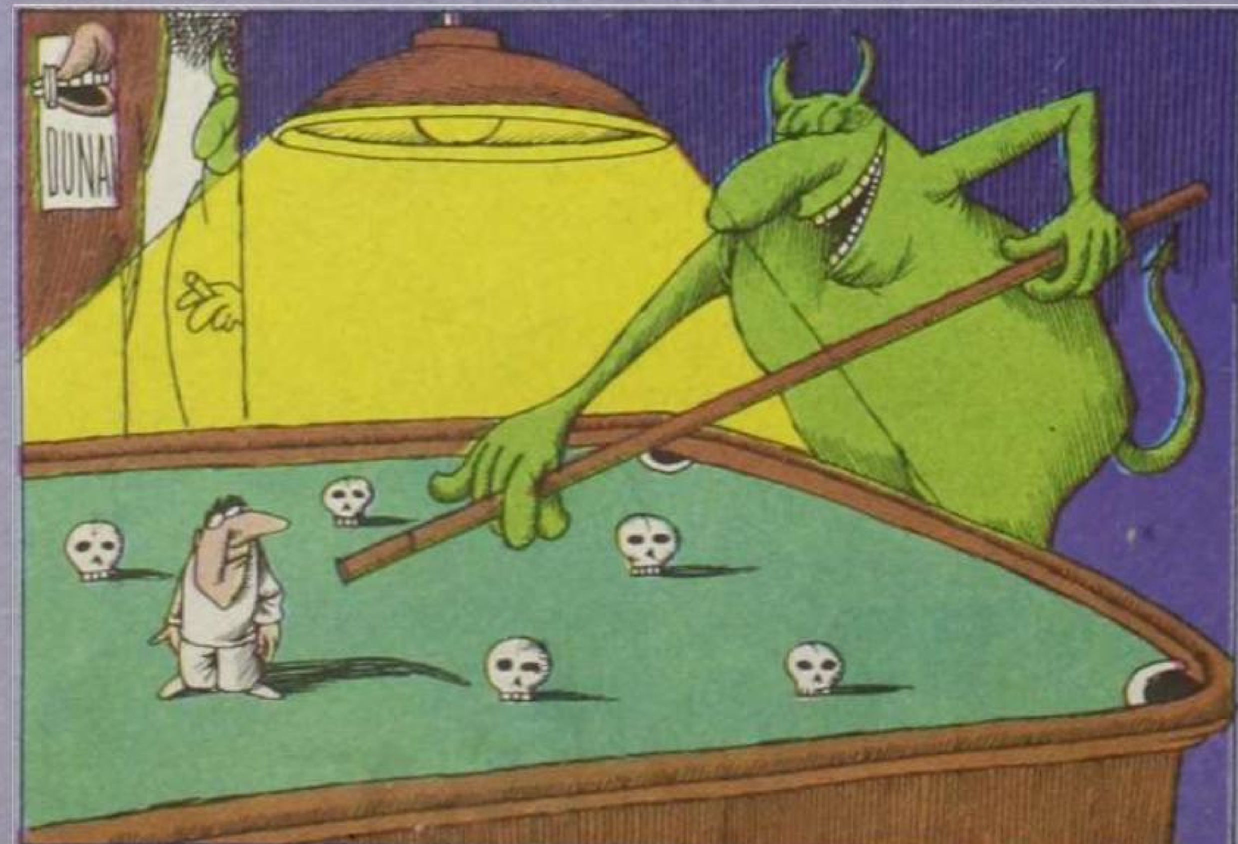
90 milliót eltüntető parafenomén bankrabló.

– Az átkozott babonáid, szívem! Hajrá, Nessie!!!

– Képzelje, Henriett, a horoszkópom szerint, ma izgalmas kaland vár rám a munkahelyemen…

– Na! Kis publicistám! Ki is írta, hogy megtalálták a sátán koponyáját?

WALTER BÉLA:

A NÉGYLÁBÚ MACSKA ESETE

– Jobban tenné, ha ki sem mozdulna a lakásából, szerkesztőkém – fúrja a levegőbe hagymaillatú mutatóujját a gangon Gizike, gömbölyded szomszédasszonyom.

Olvasta ugyanis az Új Csillagjósban, hogy a szocik csillaga konstellációban áll a miaszösszel, ráadásul már nekik is van székházügyük, jobb ilyenkor otthon maradni. A Gömb utcai füvesmámi szerint, csicserge Gizike, fodrozódik a Fidesz, a Madöfben bestseller a Jézusmária, továbbá nincsen Torgyán Tüske nékül. A Nulladik típusú csatározásokban pediglen napirend előtt azt mondta egy pösze úfómester, hogy akik továbbra sem fizetik a **közüzemit,** azokból hamarosan „mars, lakók!" lesznek…

Bűbájos kézrátétellel sikerül arrébbtolnom utamból Gizikét, megsértődik, utánam kiált valami kabbalista átkot.* Hál' isten nem hiszek én az ilyesmiben, a Mayer-féle Handbuch der Astrologie (Berlin, 1891) is csupán azért van most a hónom alatt, mert összetévesztettem az esernyőmmel.

És lépek ki könnyelműen az utcára, s hőkölök máris: rohan előttem **keresztben** egy fekete macska, azannyát!

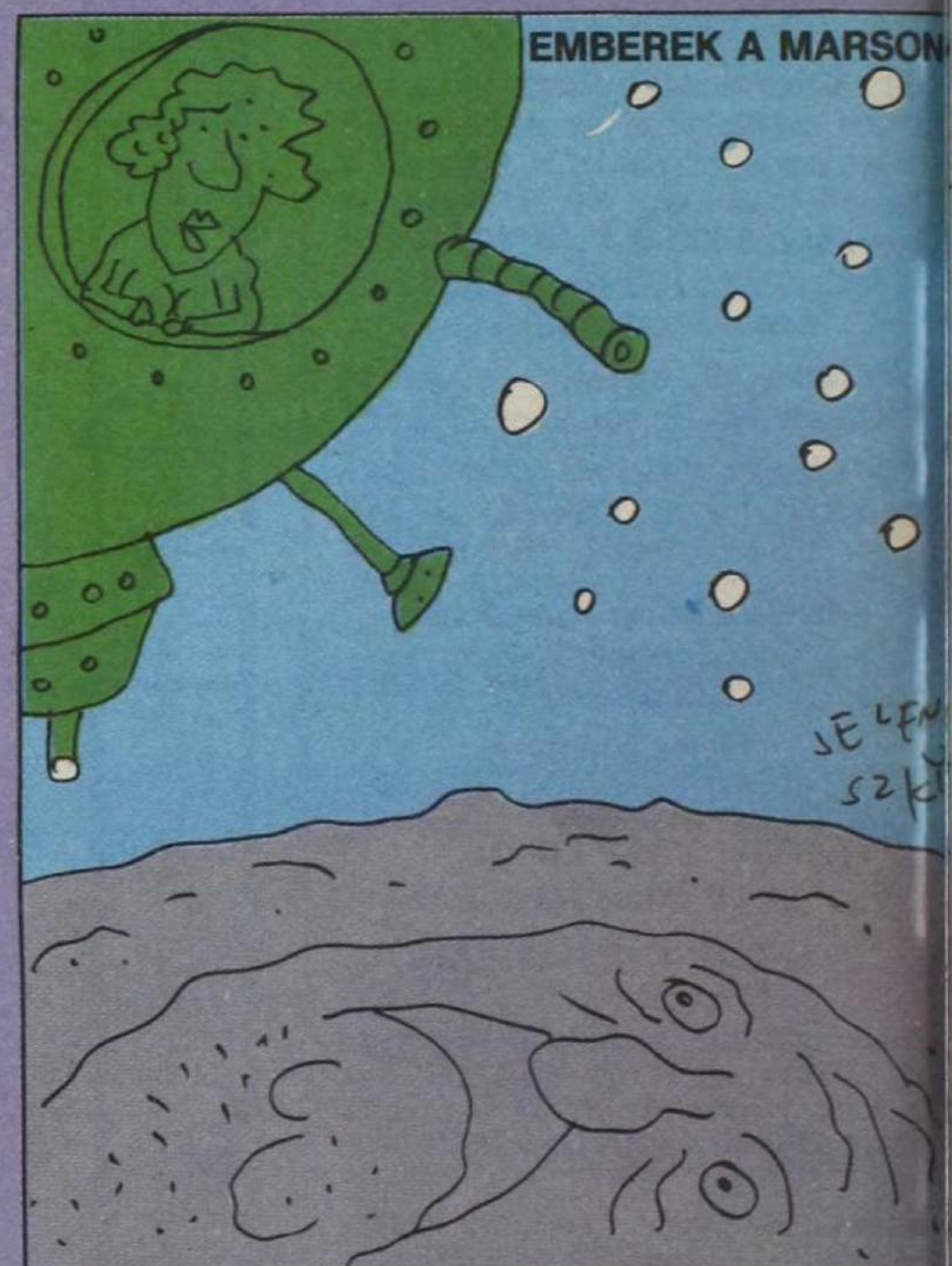
Most mit csináljak, Gizike?

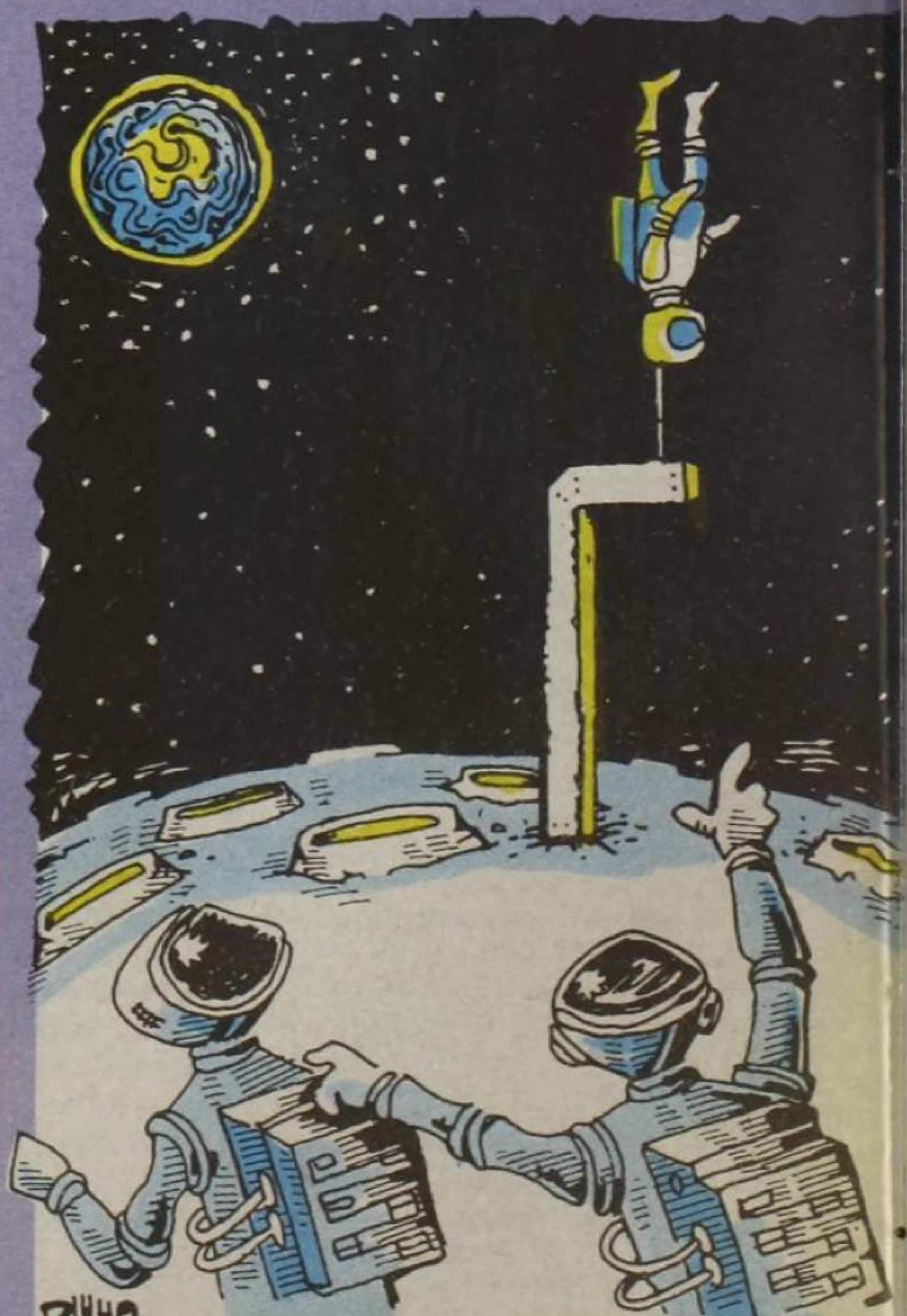
* *„Lepjen el téged a remittenda!", ha jól értettem.*

– Igen… Előttem is nagyon rejtélyesnek tűnik, hogy telik nekem ennyi bevallott jövedelemből ekkora villára, de én az ufókra gyanakszom…

– Nekem akárki akármit mond, fiacskám, e[…] tisztára a Béla!

– Ennek minden sikerül!